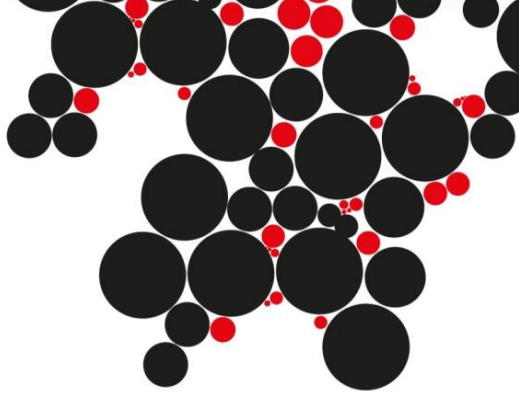

Masterthese

Ontwikkeling van een ernstmonitor voor
misdrijven in de context van slachtoffer-
daderbemiddeling

Wendy Schreurs
s0214094
17-09-2014

Faculteit Gedragswetenschappen
Psychologie van Conflict, Risico en Veiligheid

Examencommissie:

Dr. Sven Zebel
Dr. Elze Ufkes

Inhoudsopgave

Samenvatting.....	4
Abstract	5
Inleiding	6
Zwaarte misdrijven.....	6
Ernst van misdrijven.....	7
Voorgaand onderzoek.....	8
Hypothesen.....	9
Methode.....	10
Kenmerkenmethode.....	11
Strafmaatmethode.....	11
Aanpassingen methoden ten opzichte van voorgaand onderzoek	12
Periode en first offenders.....	12
Slachtoffer gerelateerde misdrijven	13
Weging van dimensies ernst	15
Dataverzameling.....	15
Representativiteit steekproef	16
Interbeoordelaarsbetrouwbaarheid	18
Resultaten	24
Ernst misdrijven	24
Ernstinstrument	28
Voorspellen strafmaatmethode.....	32
Wegingen	34
Ernstmonitor.....	38
Discussie en conclusie.....	40
Ontwikkeling ernstinstrument	40
Ernst zaken bij Slachtoffer in Beeld.....	41
Limitaties.....	42
Implicaties	43
Aanbevelingen.....	44
Dankwoord	45
Literatuur	46

Bijlagen	48
Bijlage 1. Dimensies ernst van misdrijven	48
Bijlage 2. Ernstscore-instrument bepalen ernst uit bacheloronderzoek.....	50
Bijlage 2. Codeerschema Kenmerkenmethode.....	51
Bijlage 3. Codeerinstructies	59
Bijlage 4. Veronderstelde relatie van de ernst van misdrijven per variabele	61
Bijlage 5. Verdeling delicten over de ernstcategorieën.....	63
Bijlage 6. Online vragenlijst ernstinstrument	64

Samenvatting

Dit onderzoek is een vervolg op een onderzoek waarin een ernstinstrument voor misdrijven ontwikkeld is in de context van slachtoffer-daderbemiddeling. Met behulp van dit instrument kan Slachtoffer in Beeld (de organisatie die in Nederland slachtoffer-daderbemiddeling verzorgd) in de praktijk beleid differentiëren en te standaardiseren naar aanleiding van de ernst van de delicten in een zaak. Er is onderzocht welke combinatie van subjectieve en objectieve dimensies, die volgens de literatuur ten grondslag liggen aan de ernst van misdrijven, het beste de waargenomen ernst van een delict kunnen bepalen. Dit is bepaald door de ernstscores van bovenstaande methode te vergelijken met een op strafrechtelijk gegevens gebaseerde methode die als redelijk objectieve maat van ernst wordt beschouwd. Daarnaast zijn verschillende aanpassingen aan het onderzoek gedaan om de betrouwbaarheid van het instrument waarmee de ernst bij Slachtoffer in Beeld gemonitord kan worden te vergroten. Zo is de op strafrechtelijk gebaseerde methode verbeterd door recentere gegevens te nemen en alleen strafrechtelijke gegevens te gebruiken van ‘first offenders’ die een enkel feit pleegden, waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken was. Dit om de overeenkomst met de delicten die zich bij Slachtoffer in Beeld voordoen te vergroten. Met behulp van deze twee methoden is ook onderzocht hoe ernstig de delicten zijn die bij Slachtoffer in Beeld worden aangemeld.

Uit de resultaten is gebleken dat acht kenmerken samen een goede combinatie vormen om op de ernst van een delict te bepalen. Deze acht kenmerken zijn de morele verwerpelijkheid, de omvang van de schade, emotionele schade, potentiële schade, lichamelijk letsel, de ernst van gebruikt geweld, provocatie door het slachtoffer en het gebruik van een wapen. Door acht vragen te beantwoorden over deze acht dimensies kan op een makkelijke en snelle manier de ernst van een delict bepaald worden. Daarnaast blijkt ook dat de zaken bij Slachtoffer in Beeld significant gemiddeld zwaarder zijn in vergelijking met de ernst van alle misdrijven die in Nederland gepleegd worden. Er valt bijvoorbeeld 14,5% van de zaken bij Slachtoffer in Beeld in de zwaarste van vier ernstcategorieën in vergelijking tot 1,5% van alle delicten met een persoonlijk slachtoffer die in Nederland gepleegd zijn.

Abstract

This research is a follow-up of a study in which a crime seriousness instrument was developed in the context of victim-offender mediation. By using this instrument, Victim in Focus (the organization who covers victim-offender mediation in The Netherlands) is able to differentiate and standardize their policy in response to the seriousness of the offense in a case. It is investigated which combination of subjective and objective dimensions, which according to the literature underlie the seriousness of crimes, can determine the perceived crime seriousness in the best way. This was determined by comparing the seriousness scores of the above method with a second method, which is based on criminal data and considered to be a reasonably objective measure of crime seriousness. In addition, some adjustments to the research were made in order to increase the reliability of the instrument which can be used by Victim in Focus to monitor the seriousness of crimes. The method based on criminal data is improved by using more recent data, and by only basing the criminal data on first offenders who are convicted on a single offence, in which a personal victim was involved. On the basis of these two methods it is also investigated how serious the crimes are in the cases which are handled by the organization Victim in Focus.

The results show that eight features form the best combination to determine the seriousness of crimes in an easy and fast way. These dimensions are wrongfulness, the amount of damage, emotional damage, potential damage, physical injuries, provocation by the victim, the seriousness of the used violence and the use of a weapon. By answering eight questions concerning the eight dimensions, it becomes possible to determine the seriousness of a crime in a fast and easy way. Secondly, it is shown that the cases handled by Victim in Focus are on average significantly higher in comparison with the seriousness of all crimes concerning a personal victim committed in The Netherlands. For example, 14,5% of the cases of Victim in Focus belongs in the most serious category of crime seriousness in comparison with 1,5% of all the cases concerning a personal victim committed in The Netherlands.

Inleiding

In Nederland verzorgt de organisatie Slachtoffer in Beeld vrijwillige bemiddelingen tussen slachtoffers en daders van strafbare feiten. Deze organisatie behandelde in 2013 ongeveer 1750 zaken waarbij de gepleegde misdrijven verschillen in ernst (Slachtoffer in Beeld, 2014). Er bestaan zowel theoretische als empirische vermoedens dat het gros van de zaken van slachtoffer-daderbemiddeling vooral lichte delicten betreft (Weijers, 2012; Van Burik, Heim, Hoogeveen, de Jong, Slump & Vogelzang, 2010). Daarnaast is inzicht in de ernst van de zaken ook relevant omdat dit in de praktijk gebruikt kan worden door de aanpak van de zaken aan de ernstcategorie aan te passen. Een voorbeeld waar dit al gebeurd is de Recidivemonitor, waar de aanpak van de reclassering wordt aangepast op de ernst van het delict (Reclassering Nederland, 2009). Zo zou het bijvoorbeeld kunnen zijn dat de voorbereidingsfase, waarin beide partijen worden voorbereid op de bemiddeling, veel uitgebreider moeten worden aangepakt bij bijvoorbeeld een ernstige zedenzaak dan bij een minder ernstige zaak zoals een bedreiging of eenvoudige mishandeling. In het huidige beleid wordt de aanpak van deze verschillende zaken aan elke bemiddelaar en zijn of haar eigen inschatting overgelaten. In de toekomst zouden aan de hand van het ernstinstrument verschillende vormen van aanpak van het bemiddelingsproces gestandaardiseerd kunnen worden aan de hand van de ernst van het misdrijf. Dergelijk gestandaardiseerd beleid valt beter te argumenteren, te evalueren en bij te sturen.

In een voorgaand onderzoek (Schreurs, 2013) is de ernst van de misdrijven in de aangemelde zaken bij Slachtoffer in Beeld onderzocht aan de hand van zowel een subjectieve als een redelijk objectieve maat van ernst. Hieruit is een ernstinstrument ontstaan welke gebaseerd is op subjectieve dimensies die volgens de literatuur ten grondslag liggen aan de door leken waargenomen ernst van misdrijven. Met dit instrument kan een ernstscore voor een misdrijf bepaald worden aan de hand van zeven vragen met betrekking tot bepaalde kenmerken van het misdrijf. In dit onderzoek zal onderzocht worden hoe dit instrument, waarmee ernst van misdrijven in zaken van Slachtoffer in Beeld bepaald wordt, nog verder geoptimaliseerd kan worden. De onderzoeksvraag luidt dan ook: *Hoe kan de betrouwbaarheid van het ernstscore-instrument verbeterd worden zodat het instrument in de praktijk bij Slachtoffer in Beeld gebruikt kan gaan worden?*

Zwaarte misdrijven

Ondanks de vermoedens dat er bij Slachtoffer in Beeld vooral zaken met lichte misdrijven worden aangemeld voor bemiddeling (Van Burik, et al., 2010; Weijers, 2012; Pemberton, 2012; Van Garsse, 2012) blijkt uit gesprekken met Slachtoffer in Beeld dat ze in de praktijk ervaren dat de organisatie ook zeker zware misdrijven behandelt. Uit een evaluatie uit 2010 van slachtoffer-dadergesprekken in Nederland blijkt dat bemiddelaars van mening zijn dat ze soms te lichte zaken toegewezen krijgen die ook in persoonlijke sferen opgelost zouden kunnen worden, bijvoorbeeld kleine conflicten op school (Van Burik, et al., 2010). Dit probleem lijkt in de laatste jaren echter af te nemen door goede voorlichting aan medewerkers van instanties die daders en slachtoffers vaak doorverwijzen naar

Slachtoffer in Beeld. Daarnaast zien bemiddelaars zwaardere zaken ook toenemen door de uitbreiding naar volwassen daders. Om onderscheid tussen zware en lichte zaken te maken is volgens bemiddelaars alleen de beschrijving van het delict als objectieve maatstaf niet voldoende. Belangrijke andere factoren die genoemd worden zijn de bijkomende problematiek zoals de subjectieve beleving van het delict en psychische stoornissen van slachtoffers of daders. Deze factoren hebben invloed op de ernst van de zaken omdat slachtoffers hierdoor zwaardere emotionele schade kunnen ondervinden en daders beseffen niet altijd even goed de effecten van het delict (Van Burik, et al. 2010). Wanneer daders zich niet schuldig voelen kan bemiddeling zelfs leiden tot secundaire victimisering omdat slachtoffers zich als instrument gebruikt kunnen voelen wat zal leiden tot nog meer ervaren woede ten opzichte van de dader (Weijers, 2012). Er bestaan verschillende perspectieven over de zwaarte van de zaken die tot bemiddeling leiden. Zo verwacht Pemberton dat zwaar getraumatiseerde slachtoffers niet gauw zullen deelnemen aan een slachtoffer-dadergesprek. Hij ziet slachtoffers niet als een homogene groep, er bestaan zowel slachtoffers die gebukt gaan onder ingrijpende gevolgen van ernstige misdrijven als slachtoffers van relatief lichte delicten die vaak gepleegd zijn door jeugdigen. Degenen die zich bezighouden met bemiddeling tussen slachtoffers en daders zouden zich vooral richten op de laatstgenoemde categorie. Getraumatiseerde slachtoffers zouden vaker uit zijn op vergelding, en nog gevoelens van angst en boosheid ervaren. Door deze psychologische processen kunnen zij volgens Pemberton de confrontatie met de dader niet verwerken (Pemberton, 2012). Van Garsse echter, is van mening dat slachtoffers van zware, traumatische misdrijven wel degelijk behoefte hebben aan slachtoffer-dadergesprekken maar hier niet de kans toe krijgen doordat er aan de kant van de bemiddelaars te beschermend met zowel slachtoffers als daders omgegaan wordt (Van Garsse, 2012). Ook uit het buitenland komen verschillende geluiden met betrekking tot de zwaarte van bemiddelingszaken. Uit een onderzoek in België blijkt dat herstelbemiddeling onder minderjarigen zowel bij zware als lichte misdrijven voorkomt. Meer dan de helft van de aanmeldingen betreft vandalisme, diefstal met braak/verzwarende omstandigheden en opzettelijk slaan en verwonden. Een verschil met de slachtoffer-dadergesprekken in Nederland is dat het bij herstelbemiddeling in België niet puur over het contact tussen slachtoffer en dader gaat maar ook om de vergoeding van de materiële, morele en psychische schade (Geudens, 2002). In Denemarken lijkt er juist vooral met zware zaken te worden gewerkt. Volgens Madsen verwerkt ieder slachtoffer een misdrijf verschillend en hebben veel slachtoffers van ernstig traumatische misdrijven juist baat bij bemiddeling om het delict beter te kunnen verwerken (Madsen, 2006).

Ernst van misdrijven

In de afgelopen decennia zijn er meerdere onderzoeken verricht naar het bepalen van de ernst van misdrijven. In dit onderzoek wordt met de waargenomen ernst de ernst bedoeld die door een algemene derde partij wordt beoordeeld welke dus niet betrokken is bij het specifieke misdrijf dat beoordeeld wordt. Om de ernst te bepalen zijn verschillende methoden gebruikt en onderzoekers zijn tot

verschillende dimensies gekomen die een rol zouden spelen. Sellin en Wolfgang postuleerden in 1964 de studie naar de percepties over crime seriousness oftewel de waargenomen ernst van misdrijven. Zij waren de eersten die de waargenomen ernst van misdrijven niet uitdrukten in prevalentie maar in de aard van het misdrijf, namelijk de hoeveelheid gestolen eigendom en de hoeveelheid persoonlijk letsel (Sellin & Wolfgang, 1964). Eén van de meest invloedrijke benaderingen is die van Warr, die twee dimensies introduceerde waaruit de waargenomen ernst van misdrijven zou bestaan. Dit waren de morele verwerpelijkheid, een normatieve evaluatie van misdrijven, en de objectieve oordelen over de mate van schade voor slachtoffers. Door respondenten zowel de ernst, morele verwerpelijkheid en mate van schade van misdrijven te laten beoordelen concludeert Warr dat de perceptie van ernst van een misdrijf vooral afhangt van de meest dominante dimensie aanwezig in een misdrijf. Wanneer een misdrijf bijvoorbeeld meer moreel verwerpelijk is dan schadelijk wordt de ernst vooral beoordeeld op de morele verwerpelijkheid, maar wanneer een misdrijf vooral schadelijk en minder moreel verwerpelijk is, wordt de ernst vooral bepaald aan de hand van de mate van schade (Warr, 1989). Verschillende onderzoekers hebben hiernaast meerdere dimensies gevonden die samenhangen met de waargenomen ernst van misdrijven. Deze kunnen onderverdeeld worden in vier categorieën, namelijk delictskenmerken, slachtoffergerelateerde kenmerken, dadergerelateerde kenmerken en kenmerken van de verhouding tussen het slachtoffer en de dader. Voorbeelden van delictskenmerken zijn het gebruik van een wapen, mate van geweld (Lynch & Danner, 1993) en de mate van fysieke, emotionele, materiële en potentiële schade (Blum-West, 1985). Slachtoffergerelateerde kenmerken zijn bijvoorbeeld de mate van provocatie door het slachtoffer en of het slachtoffer wel of niet aanwezig was ten tijde van het misdrijf (waarbij het ernstiger is wanneer het slachtoffer wel aanwezig is) (Lynch & Danner, 1993). Dadergerelateerde kenmerken zijn recidive (Cozijn, et al., 2000), mentale gesteldheid (welke als verzachtende omstandigheden voor de ernst gezien kunnen worden) (Lynch & Danner, 1993) en de intentie van de dader om het misdrijf te plegen (Blum-West, 1985). Tot slot horen onder de kenmerken van de verhouding tussen dader en slachtoffer of zij elkaar kenden (waarbij het als ernstiger wordt gezien als slachtoffer en dader bekenden van elkaar zijn) en het aantal daders ten opzichte van het aantal slachtoffers (Rossi, et al., 1985). Een overzicht van alle bovenstaande dimensies kan gevonden worden in bijlage 1.

Voorgaand onderzoek

In het voorgaande onderzoek (Schreurs, 2013) zijn twee verschillende methoden gebruikt om de ernst van de misdrijven te bepalen bij Slachtoffer in Beeld, namelijk de kenmerkenmethode en de strafmaatmethode. Bij de kenmerkenmethode werden alle zaken gecodeerd op basis van een aantal dimensies welke volgens de literatuur ten grondslag liggen aan ernst van misdrijven, waargenomen door leken. Een paar voorbeelden hiervan zijn de morele verwerpelijkheid van het misdrijf, de berokkende schade, de intentie van de dader, provocatie door het slachtoffer en of het slachtoffer aanwezig was ten tijde van het misdrijf. Daarnaast is ook de strafmaatmethode gebruikt om de ernst te

bepalen, namelijk door een schema te gebruiken waarin alle misdrijven die (in 2004) in Nederland gepleegd werden op ernst gerangschikt zijn (Wartna, Knowles, Morton, Alma & Tollenaar, 2012). Deze ernst is gebaseerd op het percentage van daders dat voor een bepaald misdrijf een gevangenisstraf kreeg, vermenigvuldigd met de gemiddelde duur van die gevangenisstraf in dagen die in Nederland voor dat misdrijf werd opgelegd. Een ernstscore van bijvoorbeeld 100 geeft het gemiddelde aantal dagen gevangenisstraf weer dat minimaal gegeven wordt, terwijl een ernstscore van 0 betekent dat in Nederland dit delict niet afgedaan is met een gevangenisstraf. Ten slotte zijn de resultaten van de twee methoden met elkaar vergeleken en is er een combinatie van zeven dimensies uit de kenmerkenmethode ontstaan die een rangorde van zaken opleverde die het beste overeen kwam met de rangorde van zaken op basis van de strafmaatmethode. Dit resulteerde in een kort ernstscore-instrument (bijlage 1) waarmee door zeven vragen te beantwoorden de ernst van misdrijven bepaald kan worden bij Slachtoffer in Beeld. Verder bleek uit het onderzoek dat er, volgens de hierboven geschetste methoden om de ernst te schatten, zowel lichte als zware misdrijven binnenkomen bij Slachtoffer in Beeld, maar dat bijna de helft van de misdrijven in de meest ernstige categorie (van de vier ernstcategorieën) voorkwam (Schreurs, 2013).

Deze eerste aanzet van het instrument kan en moet echter nog verbeterd worden door een aantal aspecten aan beide methoden aan te passen. Ten eerste bestaat het schema dat door het WODC beschikbaar is gesteld voor het vorige onderzoek en gebruikt is als meer objectieve maat tijdens de strafmaatmethode uit alle misdrijven die in Nederland in 2004 gepleegd zijn. Echter bestonden de zaken van Slachtoffer in Beeld die met deze methode getoetst zijn alleen uit zaken uit het jaar 2012 met misdrijven waarbij persoonlijke slachtoffers betrokken waren. Om deze reden zal, voor de strafmaatmethode een recentere lijst van het Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatie Centrum (WODC) gebruikt worden met ook alleen misdrijven waarbij persoonlijke slachtoffers betrokken waren. Dit laatste omdat de bij Slachtoffer in Beeld behandelde zaken ook alleen misdrijven met persoonlijke slachtoffers betreft. Daarnaast is deze lijst opgebouwd uit alleen zaken waarvan de dader 'first offender' was en voor een enkel feit werd veroordeeld, de lijst wordt hierdoor zuiverder omdat op deze manier mogelijke invloeden van strafrechtelijk verleden en meerdere gepleegde feiten kunnen worden geminimaliseerd. Ook de betrouwbaarheid van de kenmerkenmethode zal getracht verbeterd te worden door het gebruikte codeerschema te verbeteren. Daarnaast zal ook de voorspellende waarde van het ernstscore-instrument verbeterd worden door te onderzoeken of bepaalde dimensies van de kenmerkenmethode zwaarder mee wegen dan anderen in het voorspellen van de gescoorde ernst van misdrijven volgens de strafmaatmethode.

Hypothesen

Zoals eerder vermeld, zal er in dit onderzoek bij de strafmaatmethode een recentere lijst worden gebruikt met misdrijven die tussen 2009 en 2012 zijn gepleegd en zullen op deze lijst alleen misdrijven worden meegenomen waarbij first offenders een enkel feit hebben gepleegd en waarbij

persoonlijke slachtoffers betrokken zijn. Omdat de steekproef zaken van Slachtoffer in Beeld op deze manier beter overeenkomen met het gebruikte schema in de strafmaatmethode wordt verwacht dat de subjectieve kenmerkenmethode de meer objectieve strafmaatmethode beter zal voorspellen doordat de strafmaatmethode betrouwbaarder zal zijn. Er wordt dus verwacht dat de kenmerkenmethode een hogere verklaarde variantie heeft voor de strafmaatmethode dan in het voorgaande onderzoek doordat de lijst van de strafmaatmethode zuiverder en meer representatief voor de zaken van Slachtoffer in Beeld is gemaakt. Daarom luidt de eerste hypothese:

Hypothese 1: Er wordt verwacht dat de betrouwbaarheid van de kenmerkenmethode hoger is wanneer er tijdens de strafmaatmethode een recentere lijst wordt gebruikt waarbij de ernst is bepaald aan de hand van first offenders die een enkel feit hebben gepleegd en wanneer alleen rekening wordt gehouden met misdrijven waarbij persoonlijke slachtoffers zijn betrokken in plaats van wanneer met alle misdrijven rekening gehouden wordt.

Volgens Warr zijn de twee meest invloedrijke dimensies om de ernst van misdrijven te bepalen de morele verwerpelijkheid van een misdrijf en de mate van berokkende schade. Morele verwerpelijkheid wordt beschreven als een normatieve evaluatie van een misdrijf (Warr, 1989). Vele andere onderzoekers hebben hier meer dimensies aan toegevoegd (Sellin & Wolfgang, 1964; Rossi, Waite, Bose & Berk, 1974; Lynch & Danner, 1993; Cozijn, van der Laan, Essers & Heide, 2000; Alter, Kernochan & Darley 2007). Echter kunnen bijna alle bekende aspecten van een misdrijf bij een normatieve evaluatie worden meegenomen, waardoor dit wellicht een soort samenvatting weergeeft van een groot aantal dimensies. Om deze reden luidt de tweede hypothese als volgt:

Hypothese 2: Er wordt verwacht dat de dimensies die ten grondslag liggen aan de ernst van misdrijven verschillende wegingen hebben bij het bepalen van de ernst van misdrijven., waarbij verwacht wordt dat de morele verwerpelijkheid en de mate van schade het hoogst meewegen.

Methode

Er zijn in totaal 199 zaken uit het registratiesysteem van Slachtoffer in Beeld onderzocht op de ernst van misdrijven. Een zaak bestaat uit een enkel delict waar meerdere slachtoffers of daders bij betrokken kunnen zijn. In zowel het voorgaande (Schreurs, 2013) als het huidige onderzoek zijn twee methoden gebruikt om de ernst van de misdrijven te meten. Namelijk:

Kenmerkenmethode: De ernst van misdrijven is bepaald op basis van verschillende dimensies die volgens de literatuur ten grondslag liggen aan de door leken waargenomen ernst van misdrijven.

Strafmaatmethode: De ernst van misdrijven is bepaald met behulp van een lijst van de Recidivemonitor van het WODC welke bestaat uit alle misdrijven die in Nederland gepleegd

zijn. Deze misdrijven zijn op ernst gerangschikt op basis van het percentage daders dat een gevangenisstraf kreeg voor het misdrijf vermenigvuldigd met de gemiddelde duur van die gevangenisstraf.

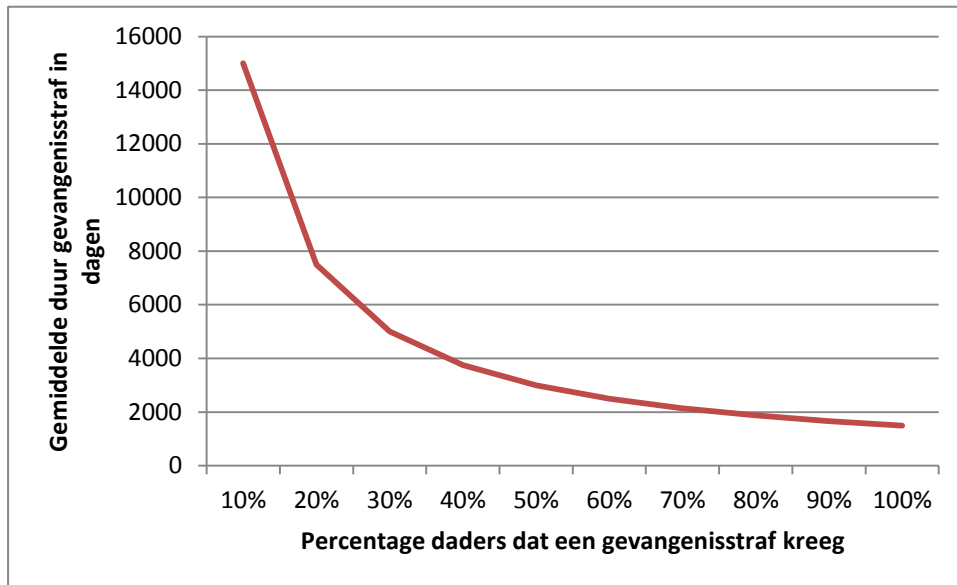
Kenmerkenmethode

Bij de kenmerkenmethode wordt de waargenomen ernst van de aangemelde delicten bij Slachtoffer in Beeld geschat op basis van een aantal subjectieve en objectieve variabelen. Er is een codeerschema ontwikkeld welke gebaseerd is op de in de inleiding beschreven dimensies die volgens de gevonden literatuur ten grondslag liggen aan de waargenomen ernst van misdrijven. Er is echter alleen gebruik gemaakt van de dimensies waarvan ook informatie beschikbaar is in het registratiesysteem van Slachtoffer in Beeld. Het codeerschema en de bijhorende codeerinstructie zijn te vinden in bijlage 2 en 3. Alle continue dimensies zijn gescoord op een 0-4 puntsschaal (waarbij 0 voor niet ernstig en 4 voor heel ernstig staat), de dichotome variabelen zijn later omgeschaald naar een 0-4 puntsschaal op basis van de veronderstelde relatie van de variabelen met de ernst van misdrijven (deze veronderstelde relatie met de ernst is weergegeven in bijlage 4).

Strafmaatmethode

De lijst van de Recidivemonitor van het WODC wordt als redelijk objectieve maat van ernst gezien omdat de ernst hierbij bepaald is aan de hand van strafrechtelijke gegevens. De ernstscore wordt berekend door het percentage daders (first offenders) dat in Nederland voor een bepaald delict een gevangenisstraf kreeg te vermenigvuldigen met de gemiddelde duur van die gevangenisstraf. Deze ernstscore varieert van 0 tot 2678,33, waarbij geldt hoe hoger de ernstscore, hoe ernstiger het delict. Een ernstscore van 0 betekent dat binnen de bekeken periode (2009-2012) dergelijk delicten in Nederland niet met een gevangenisstraf zijn afgedaan. Een ernstscore van bijvoorbeeld 1500 impliceert dat voor first offenders die in Nederland voor dit delict als enkel strafbaar feit een gevangenisstraf kregen opgelegd, de omvang van die gevangenisstraf minimaal gemiddeld 1500 dagen betrof. Deze functie is in figuur 1 weergegeven, bij een ernstscore van 1500 is het mogelijk dat 30% van de veroordeelden een gevangenisstraf kreeg van gemiddeld 5000 dagen maar ook dat 100% een gevangenisstraf kreeg van gemiddeld 1500 dagen. Wanneer 0% een gevangenisstraf kreeg, is de ernstscore uiteraard 0. De ernst van delicten uit de zaken bij Slachtoffer in Beeld is bepaald door het delict te plaatsen in een delictcategorie uit de lijst van het WODC, met een bijbehorende ernstscore. Tijdens het beoordelen van de delictcategorie was de ernstscore niet zichtbaar voor de beoordelaars om te voorkomen dat de ernstscore de beoordeling zou beïnvloeden.

Figuur 1. Weergave van de functie (percentage personen die in Nederland tussen 2009 en 2012 een gevangenisstraf kreeg voor een bepaald delict X de gemiddelde duur van die gevangenisstraf in dagen) wanneer de ernstscore uit de lijst van het WODC welke gebruikt is voor de strafmaatmethode 1500 is

Aanpassingen methoden ten opzichte van voorgaand onderzoek

Om de validiteit en betrouwbaarheid van het ernstinstrument te verbeteren zijn er een aantal aanpassingen aan beide methodes uitgevoerd. De kenmerkenmethode is aangepast om de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid te verhogen. In het eerdere onderzoek (Schreurs, 2013) bleken veel variabelen met betrekking tot het uitrekenen van tijd niet betrouwbaar (bijvoorbeeld leeftijd tijdens het delict en tijd tussen delict en aanmelding). Dit is verbeterd door de beoordelaars slechts data in te laten vullen en de computer het verschil te laten uitrekenen. Daarnaast bleken ook variabelen zoals ‘omvang schade’ en ‘intentie plegen delict’ niet betrouwbaar. Om deze betrouwbaarheid te verhogen is een uitgebreidere instructie aan het codeerschema toegevoegd met betrekking tot wat onder de variabelen wordt verstaan. Aan de omschrijving van de omvang schade is de volgende omschrijving toegevoegd ‘*Het gaat hierbij om de algemene schade (Maak een optelsom van fysieke, emotionele schade, economische schade en potentiële schade)*’. En de omschrijving van de intentie is verbeterd door middel van de volgende zin ‘*Wanneer de dader van tevoren van plan was het misdrijf te plegen en/of het misdrijf express pleegde (geen ongeluk) is de intentie hoger en wanneer de dader ‘gepusht’ werd door anderen om het misdrijf te plegen is de intentie lager*’. Het aangepaste codeerschema kan gevonden worden in bijlage 2.

Periode en first offenders

Om de strafmaatmethode te optimaliseren zijn er meerdere veranderingen aangebracht in de lijst van het WODC. Om de tijdsperiode van de steekproef (2011 t/m 2013) zo gelijk mogelijk te maken met de

periode waarover de lijst van de strafmaatmethode is opgesteld, is er een recentere lijst gebruikt waarop alle misdrijven welke tussen 2009 en 2012 in Nederland gepleegd zijn staan. In het voorgaande onderzoek is namelijk een lijst over 2004 gebruikt. Daarnaast is deze lijst in dit onderzoek alleen gebaseerd op daders die voor het eerst (first offenders) voor een enkel feit werden veroordeeld, waardoor er een zo min mogelijk bevulde visie op de ernst van delicten is.

Slachtoffer gerelateerde misdrijven

In het vorige onderzoek zijn bij de strafmaatmethode alle soorten misdrijven meegenomen die in Nederland gepleegd werden, in totaal waren dit 302 soorten misdrijven. Uiteindelijk zijn de categorieën van ernst ontstaan door de misdrijven uit deze lijst te rangschikken naar ernst waarna de vier ernstcategorieën gebaseerd zijn op het cumulatieve percentage van hoe vaak de misdrijven in Nederland voorkwamen. Omdat er ook misdrijven werden meegenomen waarbij geen slachtoffers betrokken waren is het mogelijk dat de categorieën hierdoor een vertekende indicatie geven van de ernst van de misdrijven zoals die voorkamen bij Slachtoffer in Beeld. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk dat in de laagste categorie vooral misdrijven voorkwamen waarbij geen slachtoffers betrokken waren waardoor in de laagste ernstcategorie geen enkele zaak van Slachtoffer in Beeld voorkwam. Door alleen misdrijven waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken was mee te nemen kunnen de categorieën veranderd zijn en kunnen de resultaten ook verschillen. Om in dit onderzoek alleen misdrijven mee te nemen waarbij persoonlijke slachtoffers betrokken zijn is er eerst gekeken naar welk soort misdrijven wel of geen persoonlijke slachtoffers hebben. Ten eerste is gekeken naar de misdrijven die Slachtoffer in Beeld en Slachtofferhulp Nederland als misdrijven vermelden wanneer het gaat om de aanmeldingsprocedure omdat zij alleen misdrijven behandelen waarbij een slachtoffer betrokken is (Slachtofferhulp.nl, 2013; Slachtoffer in Beeld, 2012). Deze misdrijven zijn in onderstaande tabel samengevat per categorie soort misdrijf, namelijk geweld, inbraak en diefstal, seksueel misbruik, verkeer en overig. Er is getracht elk soort misdrijf in de categorie te plaatsen die het meest van toepassing is, echter zouden sommigen ook in meerdere categorieën geplaatst kunnen worden. Het misdrijf beroving met geweld zou bijvoorbeeld ook onder inbraak en diefstal kunnen vallen.

Tabel 1. Alle misdrijven die zich voordoen bij Slachtoffer in Beeld waarbij persoonlijke slachtoffers betrokken zijn, verdeeld over vijf categorieën

Geweld	Inbraak en diefstal	Seksueel misbruik	Verkeer	Overig
Bedreiging	Diefstal	Aanranding	Verkeersongeval met/zonder letsel	Brandstichting
Beroving met geweld	Woninginbraak	Verkrachting	Verkeersmisdrijf met/zonder letsel	Cybercrime
Huiselijk geweld	Oplichting en verduistering	Misbruik bij kinderen	Luchtvaart-Ongeval	Vernieling/baldadigheid/vandalisme
Mishandeling		Openbare schennis	Scheepvaart-Ongeval	Vrouwenhandel
Moord en doodslag		Overig seksueel misbruik	Spoorweg-Ongeval	
Overval met geweld				
Stalking				
Vrijheidsberoving/gijzeling				

Wanneer er gekeken wordt naar alle misdrijven die in Nederland zijn gepleegd volgens het schema van de Recidivemonitor van het WODC zijn er een aantal wegingen die volledig wegvallen omdat er geen persoonlijke slachtoffers bij deze misdrijven betrokken zijn. Namelijk misdrijven met betrekking tot:

- Softdrugs
- Harddrugs
- Heling
- Openbaar gezag (m.u.v. geweld tegen ambtenaar in functie)
- Rijden onder invloed
- Valsheidsmisdrijven
- Wapens en munitie

Verder is bij elk delict uit de lijst van het WODC de omschrijving in het Wetboek van Strafrecht opgezocht aan de hand waarvan bepaald is of er een persoonlijk slachtoffer betrokken was. Wanneer er termen in stonden die duiden op groepen of niet persoonlijke slachtoffers (zoals tegen de openbare orde, openbaar gezag, groepen, publiek, etc.) werd het delict niet meegenomen. Dit betekent niet dat delicten tegen bijvoorbeeld twee slachtoffers niet worden meegenomen. Wanneer het delict met termen werd beschreven die wezen op een persoonlijk slachtoffer (zoals tegen een persoon, bij een ander, goederen/eigendom toebehorend tot een ander, dood, levensgevaar, lichamelijk letsel) werd het delict opgenomen in de nieuwe lijst met alleen delicten waar persoonlijke slachtoffers bij betrokken waren. Enkele twijfelgevallen zijn wel meegenomen in de lijst.

Weging van dimensies ernst

Tot slot zijn in het vorige onderzoek de getoetste dimensies als even belangrijk beschouwd. Het is echter mogelijk dat sommige dimensies zwaarder meewegen in het bepalen van de ernst dan anderen. In een 'Inschattinginstrument voor Recidive' van de Reclassering Nederland wordt bijvoorbeeld ook gebruikt gemaakt van gewogen scores. Dit omdat uit onderzoek blijkt dat sommige indicatoren voor recidive een stevigere relatie hebben met het voorspellen van recidive dan anderen. (Reclassering Nederland, 2009). Het is goed mogelijk dat dit ook geldt voor indicatoren van de ernst van misdrijven, zo is het bijvoorbeeld misschien belangrijker of er wel of geen wapen is gebruikt tijdens een delict dan of het slachtoffer en de dader elkaar wel of niet kenden.

Warr geeft al aan dat bij het bepalen van de ernst van misdrijven op basis van de morele verwerpelijkheid en de mate van schade de waargenomen ernst vooral afhangt van de meest dominante dimensie. Wanneer een misdrijf meer moreel verwerpelijk is dan schadelijk zal de morele verwerpelijkheid zwaarder meewegen dan de mate van schade, en dit zelfde principe geldt andersom als de mate van schade meer aanwezig is in een misdrijf dan de morele verwerpelijkheid (Warr, 1989). Voor de overige dimensies die in de literatuur gevonden zijn en in het voorgaande onderzoek zijn meegenomen is er voor zover bekend nog weinig onderzoek gedaan naar de verschillende wegingen van de dimensies. Daarom is het interessant om in dit onderzoek alle dimensies uit de kenmerkenmethode mee te nemen in een analyse waardoor onderzocht kan worden of bepaalde predictoren een grotere voorspellende waarde voor de strafmaatmethode blijken te hebben dan andere predictoren.

Door middel van bovenstaande veranderingen is getracht de twee methoden beter op elkaar te laten aansluiten en is nogmaals onderzocht of de twee methoden tot dezelfde resultaten komen. Dit betekent dat de overeenkomst tussen de methoden uit beide onderzoeken met elkaar zijn vergeleken. Slachtoffer in Beeld wil in de toekomst de aanpak van bemiddeling bij zaken eventueel aanpassen aan de ernstcategorie waarin de betreffende zaak valt. Om het praktisch hanteerbaar te houden om verschillende aanpakken te formuleren aan de hand van de ernst van misdrijven heeft Slachtoffer in Beeld aangegeven dat ze maximaal drie categorieën van ernst kunnen verwerken. Aan de hand van de resultaten wordt bepaald in welk aantal categorieën de misdrijven het best verdeeld kunnen worden, afhankelijk van de verschillen in ernst tussen de verschillende zaken. In de praktijk kan Slachtoffer in Beeld de keuze maken categorieën samen te voegen en daar een aparte aanpak voor te gebruiken. Dit zodat er in de praktijk slechts drie verschillende aanpakken geïmplementeerd hoeven te worden.

Dataverzameling

Tijdens het eerste onderzoek zijn honderd zaken gecodeerd in de periode van 1 januari 2011 tot 25 november 2012, dit is 4,3% van alle zaken die zich in deze periode aandienden bij Slachtoffer in Beeld). Deze honderd zaken zijn opnieuw gecodeerd volgens beide methoden. Om de resultaten betrouwbaarder te maken zijn er daarnaast honderd extra zaken uit het jaar 2013 gecodeerd (5,7% van alle zaken die zich in 2013 aandienden bij Slachtoffer in Beeld) volgens zowel de kenmerkenmethode

als de strafmaatmethode. Een tweede beoordelaar heeft ook zestig zaken volgens beide methode gecodeerd om de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid te kunnen meten.

Representativiteit steekproef

In de steekproef van dit onderzoek zijn zowel zaken uit 2011 (24,2%), uit 2012 (25,6%) en uit 2013 (50,3%) meegenomen. Om te onderzoeken of de steekproef representatief is voor alle zaken die in deze periode bij Slachtoffer in Beeld zijn afgerond zijn een aantal gegevens vergeleken. De gemiddelde cijfers van Slachtoffer in Beeld zijn de percentages over alle zaken die in 2011, 2012 en 2013 bij Slachtoffer in Beeld binnen zijn gekomen. Om het totaal van de gemiddelde cijfers bij Slachtoffer in Beeld te berekenen zijn de gemiddelde cijfers voor alle zaken die bij Slachtoffer in Beeld zijn binnengekomen gewogen aan de hand van het aantal zaken dat in elk jaar voorkwam zoals in tabel 2 weergegeven (in 2011 waren dit er 1196, in 2012 waren het er 1286 en in 2013 gaat het om 1759 zaken). Het totaal voor bijvoorbeeld hoeveel slachtoffers het initiatief namen is als volgt berekend: $15\% * 0,82 + 15\% * 0,303 + 23\% * 0,415 = 18,3\%$. De totaal percentages voor de steekproef zijn direct uit de data van de steekproef gehaald. Om beter te kunnen vergelijken zijn ook de percentages per jaar genoteerd.

Tabel 2. Verdeling zaken steekproef over 2011-2013 en het aantal zaken dat in die jaren in totaal bij Slachtoffer in Beeld (SiB) zijn aangemeld

Jaar	SiB	Percentage SiB	Steekproef	Percentage Steekproef
2011	1196	28,2%	48	24,2%
2012	1286	30,3%	51	25,6%
2013	1759	41,5%	100	50,3%
Totaal	4241	100%	199	100%

Met behulp van de cijfers uit tabel 3 zijn de gemiddelden van een aantal variabelen berekend van zowel de jaarcijfers van Slachtoffer in Beeld als van de steekproef uit het onderzoek. Deze gemiddelden zijn in tabel 3 weergegeven.

Tabel 3. Representativiteit steekproef in vergelijking met gemiddelde cijfers van alle zaken die bij Slachtoffer in beeld per jaar (2011-2013) worden aangemeld

Onderwerp	Categorieën	Gemiddelde cijfers Slachtoffer in Beeld				Gemiddelde cijfers uit steekproef van dit onderzoek			
		2011	2012	2013	Totaal	2011	2012	2013	Totaal
Initiatief vanuit slachtoffer of dader	Slachtoffer	15%	15%	23%	18,3 %	17%	12%	26%	20,1%
	Dader	83%	84%	76%	80,4%	83%	86%	70%	77,4 %
	Overige (nabestaanden e.d.)	2%	1%	1%	1,3 %	0%	2%	4%	2,5%
Uitkomst bemiddeling	Afwijzing/poging	58%	64%	69%	64,4%	54%	63%	58%	58,1 %
	Gesprek	16%	17%	14%	15,5%	20%	24%	20%	20,9 %
	Briefwisseling	18%	14%	9%	13,1%	9%	10%	13%	11,2 %
	Pendelbemiddeling	7%	4%	6%	5,7%	15%	2%	8%	8,2 %
	Echt-recht	1%	1%	2%	1,4%	2%	2%	1%	1,5 %
Leeftijd slachtoffer	Minderjarig	60%	16%	9%	25,5%	44%	33%	33%	35,5 %
	Meerderjarig	50%	84%	91%	74,5%	56%	67%	68%	64,5 %
Leeftijd dader	Minderjarig	34%	65%	47%	48,8%	83%	85%	52%	64,5%
	Meerderjarig	66%	35%	35%	51,2%	17%	15%	48%	35,5%

Om het totaal te berekenen zijn de gemiddelde cijfers voor alle zaken die bij SiB zijn binnengekomen gewogen aan de hand van het aantal zaken dat in elk jaar voorkwam zoals in tabel 2 weergegeven. Het overall percentage slachtoffers dat het initiatief nam tot bemiddeling is als volgt berekend: $15\% \cdot .282 + 15\% \cdot .303 + 23\% \cdot .415 = 18,3\%$. De overall percentages voor de steekproef zijn direct uit de data van de steekproef gehaald. Om beter te kunnen vergelijken zijn ook de percentages per jaar genoteerd.

Zoals uit tabel 3 af te lezen, zijn er een aantal verschillen tussen de steekproef en alle zaken van Slachtoffer in Beeld. De verschillen die groter dan vijf procent zijn zullen worden besproken en onderzocht. Op het oog vergeleken zijn er minder afwijzingen/pogingen in de steekproef dan in alle zaken voorkwamen (58,1% tegen 64,4%). Daarnaast zijn er ook iets grotere verschillen te zien in de leeftijd van daders en slachtoffers. Omdat dit een dichotome variabele betreft kan door middel van een onafhankelijke t-toets onderzocht worden of deze verschillen de resultaten kunnen beïnvloeden door te onderzoeken of de ernst van de zaken volgens de strafmaatmethode (welke varieert van 0 tot 2678,33) verschilt tussen zaken met meerderjarigen versus minderjarigen in de steekproef voor zowel slachtoffers als daders. Hieruit blijkt dat er geen significante verschillen in ernst zijn tussen zaken met minderjarige ($M^{ernst} = 49,7$, $SD = 84,8$) en meerderjarige ($M^{ernst} = 43,4$, $SD = 91,1$) slachtoffers, $t(148) = .41$ $p = .680$. Dit betekent dat de gemiddelde ernstscores van misdrijven in zaken met

minderjarige daders iets verschilt met de ernstscore van misdrijven in zaken met meerderjarige daders, maar dat dit verschil op toeval kan berusten. Voor minderjarige ($M^{ernst} = 49,1$, $SD=102,7$) en meerderjarige ($M^{ernst} = 115,3$, $SD=354,2$) daders blijkt er een marginaal significant verschil te zijn, $t(153) = -1.78$, $p=.077$. Uit bovenstaande gegevens blijkt dat er op het oog een aantal verschillen zijn in de uitkomst van bemiddeling tussen de steekproef en alle zaken die bij Slachtoffer in Beeld worden aangemeld. Daarnaast is er ook een marginaal significant verschil in ernst tussen de zaken met minderjarige en meerderjarige daders ($p=.077$). Dit betekent dat de steekproef wellicht meer minderjarige daders dan meerderjarige daders bevat dan in de populatie bij Slachtoffer in Beeld. Omdat er wordt verondersteld dat minderjarige daders gemiddeld minder zware delicten plegen dan meerderjarige daders (Rossi, et al., 1985) kan voorzichtig geconcludeerd worden dat de steekproef wellicht iets minder ernstige zaken betreft dan de gehele populatie bij Slachtoffer in Beeld.

Interbeoordelaarsbetrouwbaarheid

In totaal zijn er 199 zaken van Slachtoffer in Beeld gecodeerd door de auteur van deze masterthese (één zaak was niet bruikbaar omdat hiervan niet bekend was wie het initiatief tot bemiddeling nam waarna Slachtoffer in Beeld de zaak heeft beëindigd), en zestig zijn door een tweede beoordelaar gecodeerd. Deze tweede beoordelaar is ook een psychologiestudent en was tijdens het coderen niet op de hoogte van het doel van het onderzoek. Het codeerschema is eerst besproken door beide beoordelaars en vervolgens zijn eerst vijf zaken gecodeerd door beide beoordelaars en vervolgens vergeleken om te controleren of onder alle te coderen variabelen ongeveer hetzelfde verstaan werd. Hierna is er geen overleg meer geweest over hoe zaken te coderen.

Om de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid te berekenen zijn eerst alle variabelen waar waarden ontbreken doordat deze niet af te leiden waren uit de registratie van SiB als missende variabelen aangeduid in SPSS. Vervolgens is voor de dichotome variabelen de Cohen's Kappa en voor de continue variabelen de Pearson correlatie gebruikt. Voor beide correlaties is een ondergrens van .6 gebruikt voor een redelijk sterke correlatie (met een significantieniveau van .05). De Pearson correlatie kan variëren tussen -1 en 1, wanneer de Pearson correlatie gelijk aan 1 zou zijn, zou wanneer de score die de ene beoordelaar aan een zaak geeft toeneemt de score van de tweede beoordelaar proportioneel evenveel toenemen. Volgens Field is een correlatie van +/- .1 een klein effect, een correlatie van +/- .3 een middel effect en een correlatie vanaf +/- .5 een relatief groot effect (Field, 2013, p.267). Voor een aantal variabelen bleken er te veel missende waarden (meer dan 60%) te zijn waardoor hierover geen interbeoordelaarsbetrouwbaarheid berekend kon worden. Het gaat hier om de variabelen 'Heeft de dader eerder slachtoffers gemaakt', 'Was de dader onder invloed', 'Heeft de dader een psychische stoornis' en het geslacht en de leeftijd van de eventuele tweede en derde slachtoffers en daders. Deze variabelen zullen ook niet verder in de analyse worden meegenomen. De interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van de overige variabelen zijn te vinden in tabel 4 en 5.

Kenmerkenmethode:

Tabel 4. Interbeoordelaarsbetrouwbaarheid dichotome variabelen van de kenmerkenmethode, het aantal zaken dat een geldige waarde had en het bijbehorende percentage van de totaal 60 zaken

Variabele	Cohen's Kappa	N	Percentage van 60 zaken
Uitkomst aanmelding	.977*	58	96,7%
Nieuw/oud systeem	1.000*	59	98,3%
Bemiddeling zitting	.963*	55	91,7%
Delictsdatum	.894*	48	80,0%
Aanmeldingsdatum	.983*	59	98,3%
Afrondingsdatum	.965*	58	96,7%
Initiatief dader of slachtoffer	.850*	59	98,3%
Soort delict	.979*	59	98,3%
OM code	.963*	52	86,7%
Omgeving delict	.855*	42	70,0%
Wel of geen wapen gebruikt	.946*	43	71,7%
Soort wapen	.896*	13	21,7%
Geweld gebruikt	.757*	46	76,7%
Slachtoffer aanwezig	.731*	54	90,0%
Bekenden van elkaar	.792*	39	65,0%
Soort bekenden	.622*	14	23,3%
Meerderminderjarigheid	.809*	51	85,0%
Verhouding geslacht	.884*	52	86,7%
Geslacht dader1	1.000*	48	80,0%
Geboortedatum dader 1	.962*	53	88,3%
Geslacht slachtoffer 1	.962*	53	88,3%
Geboortedatum slachtoffer 1	.961*	52	86,7%

Tabel 5. Interbeoordelaarsbetrouwbaarheid continue variabelen van de kenmerkenmethode, het aantal zaken dat een geldige waarde had en het bijbehorende percentage van de totaal 60 zaken

Variabele	Pearson correlatie	N	Percentage van 60 zaken
Morele verwerpelijkheid	.370*	54	90,0%
Omvang schade	.779*	51	85,0%
Emotionele schade	.749*	51	85,0%
Economische schade	.685*	38	63,3%
Potentiële schade	.692*	53	88,3%
Ernst geweld	.727*	27	45,0%
Provocatie	.733*	45	75,0%
Lichamelijk letsel	.919*	40	66,7%
Intentie plegen delict	.838*	52	86,7%
Aantal daders	.892*	58	96,7%
Aantal slachtoffers	.949*	57	95,0%

De eerste zeven variabelen in tabel 4 konden rechtstreeks uit de registratie van Slachtoffer in Beeld overgenomen worden. De reden waarom de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid niet overal gelijk is aan 1 komt doordat in een aantal zaken sommige informatie dubbel voorkwam. Zo was het in sommige gevallen dat zowel poging als afwijzing waren aangevinkt of dat er twee verschillende data vermeld stonden op verschillende plekken in de registratie. Op deze momenten hebben de beoordelaars een keus gemaakt (ook aan de hand van de andere informatie in de zaak) om één van de twee te kiezen en deze keuze kwam enkele keren niet overeen.

Uit bovenstaande tabellen blijkt dat alleen de morele verwerpelijkheid niet betrouwbaar gemeten kon worden door de twee beoordelaars. Dit is echter wel een belangrijke variabele in dit onderzoek, omdat deze tijdens het voorgaande onderzoek uiteindelijk ook in het instrument gebruikt is

en omdat de morele verwerpelijkheid in de literatuur als één van de twee centrale dimensies van de ernst van misdrijven genoemd wordt (Warr, 1989). Daarnaast bleek deze variabele wel een voldoende interbeoordelaarsbetrouwbaarheid te hebben in het voorgaande onderzoek (Schreurs, 2013). Om deze redenen is door de twee beoordelaars samen onderzocht waar het verschil in de opvatting van het begrip morele verwerpelijkheid lag en zijn gezamenlijk nadere basisregels opgesteld hoe morele verwerpelijkheid te coderen. De belangrijkste verandering is dat op een schaal van 0 tot 4 een verdeling is gemaakt van ernst qua morele verwerpelijkheid:

0=ongeluk/schelden

1= slaan/schoppen zonder letsel/diefstal of schade tot €300 euro

2= licht letsel/diefstal of schade tussen €300 en €1000

3= zwaar letsel/diefstal of schade meer dan €1000 euro

4=verkrachting met geweld/moord/doodslag

Verder wordt de morele verwerpelijkheid een punt hoger gescoord wanneer er geweld is gebruikt, wanneer er een wapen is gebruikt en/of wanneer er veel psychische schade door het delict is ontstaan. Tot slot is besproken dat wanneer er geen intentie tot het plegen van het delict was de morele verwerpelijkheid een punt lager is en wanneer het gaat om een ongeluk zonder enige schuld deze gelijk staat aan 0.

Na deze afspraken hebben beide beoordelaars opnieuw dezelfde zestig zaken beoordeeld op de morele verwerpelijkheid zonder overleg. De interbeoordelaarsbetrouwbaarheid is opnieuw gemeten en had vervolgens een Pearson correlatie van .998 met $p < 0.001$.

Om te onderzoeken of door deze nieuwe manier van coderen alle 200 zaken opnieuw moesten worden gecodeerd zijn nieuw gecodeerde scores van morele verwerpelijkheid vergeleken met de eerder gegeven scores van beide beoordelaars. De Pearson correlatie tussen de oude en nieuwe scores van beoordelaar A is $r(60) = .79$, $p < 0.001$, terwijl de Pearson correlatie van beoordelaar B $r(60) = .14$, $p = .29$ en niet significant was. Hieruit kan geconcludeerd worden dat beoordelaar A al redelijk volgens de nieuw gemaakte regels codeerde en de manier van coderen dus voldoende overeenkwam met de eerdere coderingen. Om deze reden is besloten dat beoordelaar A niet opnieuw de overige 140 zaken hoefde te coderen op morele verwerpelijkheid. In de verdere analyses zijn voor de 60 zaken zijn dan ook de oorspronkelijke en niet de nieuwe coderingen van de morele verwerpelijkheid van beoordelaar A gebruikt, zodat alle zaken volgens dezelfde methode een score hebben gekregen. Het wordt echter aanbevolen bij hergebruik van het instrument of de methode de nieuwe codeerinstructie te gebruiken.

Strafmaatmethode:

Om de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van de strafmaatmethode te berekenen is de Cohen's Kappa correlatie gebruikt. Hieruit komt een significante correlatie van .63. Dit is een acceptabel niveau, echter is de correlatie lager dan de correlatie van .76 tijdens het eerdere bacheloronderzoek. Deze

cijfers zijn berekend met nominale coderingen (een code tussen 1 en 326) die zijn gegeven aan de delicten. Wanneer deze nominale ernstscores vervangen worden door de ernstscores uit het ernstschema van de Recidivemonitor (welke varieert van 0 tot 2678,33) wordt het mogelijk om de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid te meten met een Pearson correlatie. Dit is een meer betrouwbare manier van berekenen, aangezien wanneer er een zaak verschillend is gecodeerd de nominale code volledig verschilt, terwijl bij de gecodeerde ernstscores er nog verschillen kunnen zijn in de afstand tussen beide coderingen (bijvoorbeeld bij een verschil tussen de codering eenvoudige mishandeling en mishandeling met lichamelijk letsel). De interbeoordelaarsbetrouwbaarheid krijgt met deze maat een Pearson correlatie van .98.

Deze hoge waarde zou echter ook kunnen komen door de onevenredig verdeelde spreiding van de ernstscores in de steekproef volgens de strafmaatmethode, met een standaarddeviatie van 231,91 en een gemiddelde van 75,74. In tabel 6 zijn de misdrijven en bijbehorende OM-codes die in de steekproef voorkomen en de ernstscore van de strafmaatmethode weergegeven. Voor het overzicht zijn de delicten ook onderverdeeld in vier categorieën (geweldsmisdrijven, vermogensmisdrijven zonder geweld, vermogensmisdrijven met (dreiging) geweld en Overig) in tabel 7. Deze ernstscore is gebaseerd op het aandeel van de first offenders die werden veroordeeld voor (een enkel) delict en hiervoor een gevangenisstraf kregen opgelegd, vermenigvuldigd met de gemiddelde duur van die gevangenisstraf. Een ernstscore van 10 impliceert dat voor daders die in Nederland voor dit delict een gevangenisstraf kregen opgelegd, de omvang van die gevangenisstraf gemiddeld 10 dagen was. Een score van 0 betekent dat er voor dat delict in Nederland niemand een gevangenisstraf heeft gekregen. Het is hier echter wel mogelijk dat er een ander soort straf is gegeven zoals een taakstraf of geldboete. Deze straffen zijn echter niet meegenomen in de lijst van de recidivemonitor. Uit tabel 7 blijkt dat bij de helft van de zaken uit de steekproef uit geweldsmisdrijven bestaat, 9,3% uit vermogensmisdrijven zonder geweld en 19,7% uit vermogensmisdrijven met geweld.

Tabel 6. Verdeling van het aantal misdrijven uit de Strafmaatmethode dat voorkwam in de steekproef met de bijbehorende OM-code en Ernstscore uit de Strafmaatmethode lijst van het WODC

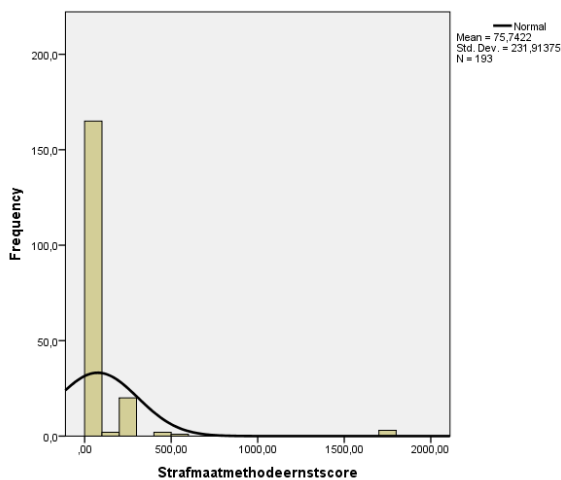
Codebeschrijving	OM-code	Frequentie	Percentage frequentie	Ernstscore originele distributie WODC	Categorie
Mishandeling	SR 300 (1)	39	20,2%	0,13	G
Diefstal met dreiging geweld tegen personen	SR 312 (1)	21	10,9%	94,87	VG
Schuld aan een dodelijk verkeersongeval of met lichamelijk letsel	WVW94 (6)	18	9,3%	4,68	O
Diefstal met geweld door twee of meerdere personen in vereniging	SR 312 (2:2)	15	7,8%	254,22	VG
Opzettelijke vernieling / beschadiging andermans goed	SR 350 (1)	13	6,7%	0,05	O
Zware mishandeling	SR 302 (1)	12	6,2%	13,06	G
Diefstal d.m.v. braak, verbreking, inklimming, etc.	SR 311 (1:5)	9	4,7%	4,47	VG
Mishandeling met zwaar lichamelijk letsel	SR 300 (2)	6	3,1%	1,26	G
Bedreiging met openlijk geweld, misdrijf etc.	SR 285 (1)	5	2,6%	0,61	G
Diefstal door twee of meerdere personen	SR 311 (1:4)	5	2,6%	3,20	V
Openlijke geweldpleging in vereniging	SR 141 (1)	4	2,2%	0,89	G
Verkrachting	SR 242	4	2,2%	225,38	G
Diefstal	SR 310	4	2,2%	0,33	V
Aanranding	SR 246	3	1,6%	3,50	G
Moord	SR 289	3	1,6%	1759,28	G
Zware mishandeling met voorbedachten rade	SR 303 (1)	3	1,6%	71,93	G
Opzettelijk veroorzaken brand/ontploffing/overstroming met gevaar voor goederen	SR 157 (1)	2	1,0%	30,89	O
Ontucht met bewusteloze / onmachtige / iemand jonger dan 16 jaar	SR 247	2	1,0%	20,55	G
Ontucht met persoon onder de 16 jaar, waarbij het eigen kind is/waar de schuldige gezag over heeft	SR 247/SR248 (2)	2	1,0%	0,00	G
Mishandeling tegen ambtenaar in functie	SR 300 (1)/SR 304 (2)	2	1,0%	0,24	G
Diefstal met geweld, gedurende de nacht en in vereniging	SR 312 (1)/ SR 3112(2:1) / SR 312(2:2)	2	1,0%	456,00	VG
Afpersing	SR 317 (1)	2	1,0%	142,95	O
Oplichting	SR 326	2	1,0%	3,94	O
Opzettelijk discrimineren vanwege ras van personen op werk	SR137 (g)	1	0,5%	0,00	O
Huisvredebreuk met bedreiging	SR138 (3)	1	0,5%	0,00	O
Openlijke geweldpleging in vereniging, met opzettelijke vernieling/lichamelijk letsel	SR 141 (2)	1	0,5%	,20	G
Iemand anders -anders dan op zijn verzoek- toezenden van pornografie	SR 240 (2)	1	0,5%	,00	O
Minderjarige verleiden tot ontucht	SR 248a	1	0,5%	0,00	O
Eenvoudige belediging	SR 266	1	0,5%	0,00	O
Eenvoudige belediging tegen het openbaar gezag/lichaam/instelling	SR 266 (1)/ SR 267 (1)	1	0,5%	0,00	O
Opzettelijke vrijheidsberoving/plaatsverschaffing	SR 282 (1)	1	0,5%	40,08	G
Belaging	SR 285 (b1)	1	0,5%	1,25	O
Doodslag	SR 287	1	0,5%	512,30	G
Mishandeling met zwaar lichamelijk letsel en met voorbedachten rade	SR 301 (2)	1	0,5%	0,00	G
Zware mishandeling met de dood tot gevolg hebbende	SR 302 (2)	1	0,5%	212,00	G
Diefstal met geweld met zwaar lichamelijk letsel	SR 312 (2:4)	1	0,5%	12,0	G
Verduistering	SR 321	1	0,5%	0,06	O
Een dier dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort, doodt, beschadigd of wegmaakt	SR 350 (2)	1	0,5%	0,00	O
Totaal:		193			
Missende zaken:		7			

Tabel 7. Verdeling van het aantal misdrijven uit de Strafmaatmethode in dat voorkwam in de steekproef in vier categorieën met de bijbehorende OM-code en Ernstscores uit de Strafmaatmethode lijst van het WODC

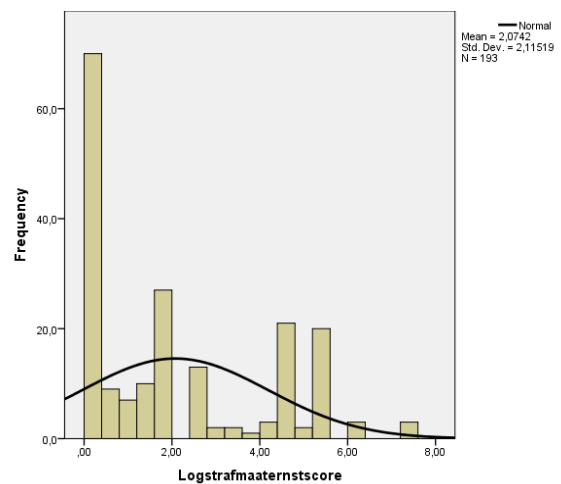
Codebeschrijving	Omschrijving	Frequentie	Percentage frequentie	Gewogen ernstscores Strafmaatmethode
Geweldsmisdrijven (G)	(Zware) mishandeling, doodslag, moord, vrijheidsberoving, openlijke geweldpleging, bedreiging met geweld, verkrachting, aanranding, ontucht	91	47,2%	81,32
Vermogensmisdrijven zonder geweld (V)	Diefstal, diefstal door middel van braak, verbreking of inklimming, diefstal in vereniging	18	9,3%	3,20
Vermogensmisdrijven met (dreiging) geweld (VG)	Alle soorten diefstal met (dreiging) geweld tegen personen	38	19,7%	176,78
Overig (O)		46	23,8%	9,60
Totaal		193	100%	

Zoals in figuur 2 weergegeven, is de verdeling van de ernstscores in de steekproef volgens de strafmaatmethode niet normaal verdeeld. Een groot deel van de ernstscores ligt erg laag. Om te onderzoeken of de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid nog steeds zo hoog is wanneer er sprake is van een meer normale verdeling is de ruwe verdeling van de ernstscores getransformeerd. Om deze reden is een log-transformatie gedaan. Deze nieuwe verdeling is in figuur 3 weergegeven. De log-transformatie geeft een meer normale verdeling met een kleinere spreiding ($SD = 2,12$ en het gemiddelde $2,07$). Daarom wordt met deze nieuwe schaalverdeling de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van de strafmaatmethode nogmaals gemeten, hieruit komt een Pearson correlatie van $.79$ met $p < .001$. Dit is dus een redelijke hoge correlatie, waardoor de strafmaatmethode als voldoende betrouwbaar wordt beschouwd. Deze transformatie zal ook gedurende de overige analyses gebruikt worden wanneer de strafmaatmethode als variabele meegenomen wordt.

Figuur 2. Originele distributie van de ernstscore uit de Strafmaatmethode over de steekproef

Figuur 3. Log transformatie over de originele distributie van de ernstscore uit de Strafmaatmethode over de steekproef

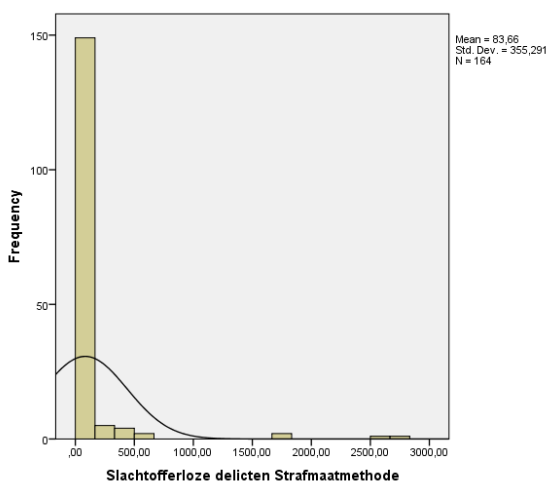

Resultaten

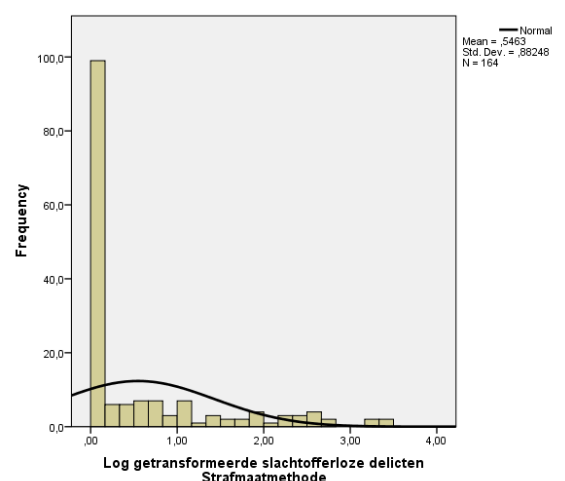
Ernst misdrijven

Bij Slachtoffer in Beeld worden alleen zaken aangemeld waarbij het delicten met een persoonlijk slachtoffer betreft. Om de vergelijking te kunnen maken tussen de steekproef en de verdeling van ernst van delicten die in Nederland voorkwamen zijn uit de lijst van de Recidivemonitor alle delicten weggelaten waarbij het niet een persoonlijk slachtoffer betrof. Hierdoor blijven er 164 delicten over met dezelfde variatie van de ernstscore van 0 tot 2678,33. De spreiding van de ernstscore is weergegeven in figuur 4. Ook bij deze lijst blijkt de log-transformatie de distributie meer normaal weer te geven zoals weergegeven in figuur 5.

Figuur 4. Originele distributie van de ernstscore uit de Strafmaatmethode met alleen delicten waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken was

Figuur 5. Distributie van de getransformeerde ernstscore uit de Strafmaatmethode met alleen delicten waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken was

Zoals in tabel 6 te zien is, variëren de delicten die in de steekproef voorkwamen in ernstscore tussen de 0 en 1759,28. De meest voorkomende delicten bij Slachtoffer in Beeld zijn mishandeling/zware mishandeling (6,2%), diefstal met dreiging geweld tegen personen (10,9%) diefstal met geweld door twee of meerdere personen in vereniging (7,8%), diefstal door middel van braak verbreking of inklimming (4,7%), opzettelijke vernieling of beschadiging van andermans goed (6,7%) en schuld aan een dodelijk verkeersongeval of een verkeersongeval met lichamelijk letsel (9,3%) (opgeteld omvatten deze delicten 65,8% van de zaken uit de steekproef). In tabel 7 zijn de delicten verdeeld over vier categorieën, hieruit blijkt dat bijna de helft van de zaken uit de steekproef (47,2%) uit geweldsmisdrijven bestaat en 23,8% uit vermogensmisdrijven met geweld. Verder gaat het in 19,7% van de gevallen over vermogensmisdrijven zonder geweld en valt de rest onder overig. In tabel 6 is in de rechterkolom aangegeven welke delicten onder welke categorie vallen.

Een deel van de verwachting beschreven in hypothese 1 is dat de betrouwbaarheid van het uiteindelijke ernstinstrument verhoogd wordt doordat er bij de strafmaatmethode een lijst wordt gebruikt met delicten waarbij persoonlijke slachtoffers betrokken zijn. Om de ernst van delicten die bij Slachtoffer in Beeld binnenkomen te kunnen vergelijken met de ernst van alle delicten die in Nederland voorkomen is allereerst in tabel 8 aangegeven hoeveel procent van de delicten in vier ernstcategorieën voorkomen. Omdat de strafmaatmethode een scheve verdeling heeft is ook voor een scheve verdeling in ernstscore per categorie gekozen. Uit de tabel blijkt dat 46,4% van alle veroordelingen in Nederland een ernstscore van 0 heeft (delicten van first offenders waarbij dus nooit gevangenisstraf wordt gegeven), tegen 10,7% van alle veroordelingen waarbij ook een persoonlijk slachtoffer betrokken is en 4,7% van de zaken die bij Slachtoffer in Beeld worden aangemeld.

Tabel 8. Verdeling van delicten die in Nederland voorkomen, delicten in Nederland waar een persoonlijk slachtoffer bij betrokken is en de zaken uit de steekproef die bij Slachtoffer in Beeld worden aangemeld aan de hand van de ernstscore van de strafmaatmethode

Ernstcategorie	Ernstscore	Nederland 09-12 (alle delicten)	Nederland 09-12 (delicten met persoonlijk slachtoffer)	Steekproef Slachtoffer in Beeld
1	0	46,4%	10,7%	4,7%
2	0,01 t/m 10	47,8%	83,7%	59,0%
3	10,01 t/m 100	3,7%	4,1%	21,8%
4	100,01 t/m 2678,33	2,1%	1,5%	14,5%

Uit bovenstaande tabel blijkt verder dat de verdeling van ernst van veroordelingen waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken is sterk verschilt met alle misdrijven in Nederland. Het grootste verschil is te vinden in categorie 1 en 2, er zijn duidelijk minder veroordelingen met een ernstscore

van 0 (10,7%) bij delicten met een persoonlijk slachtoffer dan wanneer naar alle delicten wordt gekeken (46,6%). Daarnaast vallen er meer delicten met een persoonlijk slachtoffer in categorie 2 (83,7%) dan wanneer er gekeken wordt naar alle delicten (47,8%). Zowel de categorieën van alle delicten in Nederland als alleen de delicten met een persoonlijk slachtoffer hebben verschillende percentages dan de steekproef van Slachtoffer in Beeld. Om te bepalen welke lijst van het WODC beter overeenkomt met de steekproef kan gekeken worden naar het gemiddelde verschil in percentages, het verschil voor bijvoorbeeld categorie 1 is een verschil van 41,7% voor alle delicten in Nederland en een verschil van 6,0% voor de lijst met persoonlijke slachtoffers. Het gemiddelde verschil is voor alle delicten 20,9% en voor alleen delicten met een persoonlijk slachtoffer 15,4%. Deze cijfers geven aan dat de ernst van delicten met een persoonlijk slachtoffer meer overeenkomen met de steekproef Slachtoffer in. Dit betekent dat de betrouwbaarheid van de kenmerkenmethode verhoogd is, door de lijst te gebruiken met alleen delicten waarbij persoonlijke slachtoffers betrokken zijn. Dit ondersteunt het deel van hypothese 1 dat de betrouwbaarheid van de kenmerkenmethode hoger wordt doordat de strafmaatmethode gebaseerd is op delicten waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken is.

Om een beter beeld te geven over de vier ernstcategorieën is in bijlage 5 weergegeven welke delicten er onder welke categorie vallen. Onder categorie 1 vallen onder andere delicten als discriminatie, belediging, huisvredebreuk en het iemand ongewenst toezenden van pornografie. Onder categorie twee vallen verschillende vormen van mishandeling, schuld aan een dodelijk verkeersongeval, vernieling, diefstal, oplichting en aanranding. Onder categorie 3 valt bijvoorbeeld diefstal met dreiging geweld, zware mishandeling, opzettelijk veroorzaken van brand/ontploffing/overstroming met gevaar voor goederen en ontucht met een bewusteloze/onmachtige/iemand jonger dan 16 jaar. Tot slot valt onder de zwaarste categorie onder andere diefstal met geweld tegen meerdere personen, afpersing, verkrachting, doodslag en moord.

De zaken die bij Slachtoffer in Beeld worden aangemeld blijken relatief vaker in de zwaarste ernstcategorie 4 (14,5%) en in categorie 3 (21,8%) voor te komen dan in alle zaken in Nederland met een persoonlijk slachtoffer (respectievelijk 1,5% en 4,1%). Om te controleren of de gemiddelde ernstscores van de steekproef significant verschillen van de gemiddelde ernstscores van alle delicten in Nederland en van de delicten met alleen een persoonlijk slachtoffer is een enkele t-toets uitgevoerd. Hieruit blijkt dat de ernstscores uit de steekproef van de zaken die bij Slachtoffer in Beeld zijn aangemeld ($M = 2,07$, $SD = 2,12$) significant hoger is dan de ernstscores van alle delicten in Nederland ($M = 0,49$, $SD = 0,84$) met $t(344) = -34,65$ en $p < .001$. Daarnaast blijkt de ernstscores van de steekproef ook significant hoger dan alle delicten die tussen 2009 en 2012 in Nederland zijn gepleegd waarbij een persoonlijk slachtoffer was betrokken ($M = 0,54$, $SD = 0,88$) met $t(163) = -22,11$ en $p < .001$. Het is ook interessant om te bekijken of er verschil bestaat in de ernst van misdrijven voor wie er initiatief heeft genomen tot bemiddeling, wat de uitkomst is van bemiddeling, of de bemiddeling voor

of na de zitting plaatsvond en welke tijd er zat tussen het delict, de aanmelding bij Slachtoffer in Beeld en de uiteindelijke bemiddeling. Dit is berekend door een lineaire regressie uit te voeren.

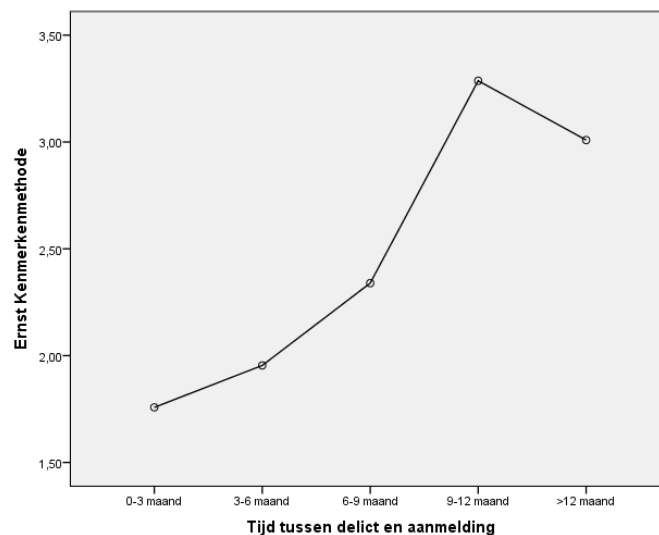
Voor verschil in ernst per bemiddelingsuitkomst (afwijzing, poging, brief, pendelbemiddeling, echt-recht of slachtoffer-dadergesprek) blijkt er geen significant verschil te zijn, $t(145) = 1.14$ $p = .26$.

Er blijkt ook geen significant verschil in wie er initiatief heeft genomen tot aanmelding bij Slachtoffer in Beeld (slachtoffer, dader, netwerk van slachtoffer of netwerk van dader) met $t(145) = 1.15$ $p = .25$

Er is ook geen significant verschil in de ernst van het misdrijf wanneer de bemiddeling voor of na de zitting is opgestart, $t(145) = .18$ $p = .86$.

Er blijkt wel een significante correlatie te zijn tussen ernst en de tijd tussen het delict en de aanmelding, $t(145) = 2.34$ $p < .05$. Om te onderzoeken hoe deze relatie zich stand houdt is de tijd verdeeld in perioden van 3 maanden tot 1 jaar, in verband met het lage aantal zaken waarbij meer dan 1 jaar tijd zat tussen het delict en aanmelding is er een laatste categorie gemaakt van meer dan 1 jaar. Ook uit een Oneway Anova blijkt een significante relatie met $F(4,118) = 3.124$ en $p = .018$. Uit figuur 6 blijkt dat wanneer er meer tijd zit tussen het delict en de aanmelding, de ernst van het delict gemiddeld hoger is. Na een jaar is de ernst gemiddeld een kwartpunt lager.

Figuur 6. Verdeling van de tijd tussen het gepleegde delict en de aanmelding bij Slachtoffer in Beeld afgezet tegen de Ernst van het misdrijf volgende de kenmerkenmethode

Tot slot is er blijkt er geen significante correlatie te zijn tussen de ernst van het delict en de tijd tussen de aanmelding en afronding van de bemiddeling, $t(145) = .49$ $p = .62$.

Ernstinstrument

Om te onderzoeken welke combinatie van variabelen uit de kenmerkenmethode het beste de strafmaatmethode kan voorspellen zijn verschillende analyses uitgevoerd. Ten eerste wordt gekeken naar een bivariate correlatiematrix tussen alle variabelen die gescoord konden worden bij minimaal honderd bemiddelingszaken (van de in totaal 200 zaken) (dus niet teveel missende variabelen) en waarvan is gebleken dat ze een acceptabele interbeoordelaarsbetrouwbaarheid hebben. Om de correlaties tussen twee dichotome variabelen te meten is door middel van een logistische regressie de Exp B berekend. Voor de overige correlaties is de Pearson correlatie gebruikt. Deze correlaties zijn in tabel 9 weergegeven.

Met behulp van deze correlatiematrix werden zes combinaties van variabelen geselecteerd met de hoogste onderlinge correlaties (tussen .20 en 1.00). Daarnaast is ook onderzocht er nog andere variabelen hoog correleren met de ernstscore van de kenmerkenmethode. Vervolgens is door middel van een regressieanalyse onderzocht welke van de zes combinaties het beste de getransformeerde schaal van de Strafmaatmethode voorspellen waarbij de wegingen van de variabelen zijn meegenomen. Van de beste combinatie van variabelen is een instrument ontwikkeld welke in de praktijk geïmplementeerd zal worden om de ernst van de te behandelen zaken te bepalen.

Tabel 9. Correlatiematrix van de Kenmerkenmethode waarmee de ernst van misdrijven is bepaald op basis van verschillende dimensies die volgens de literatuur ten grondslag liggen aan de door leken waargenomen ernst van misdrijven

		Morele verwer- pelijk heid	Omvang schade	Emotio- nele schade	Econo- mische schade	Potentie- le schade	Omgeving delict	Gebruik wapen	Soort wapen	Gebruikt geweld	Ernst geweld	Provo- catie	Aanwezig- heid slachtof- fer	Licha- melijk letsel	Intentie	Bekenden van elkaar	Soort beken- den	Meerd- er- minde- rjarige	Verhoud- ing geslacht	Leeftijd dader	Leeftijd slachtof- fer
Morele verwerpelijk- heid	Correlatie	1	.210**	.320***	1.000** *	.323***	.376***	.472***	.281	.396 ***	.615***	.203**	.122	-.195*	.720***	.101	.315**	.005	-.179*	-.177*	-.021
	N	190	180	181	157	186	164	175	40	179	112	163	182	152	166	168	69	164	177	153	150
Omvang schade	Correlatie		1	.835***	.169*	.792***	.184*	.311***	.063	-.061	.721***	.223**	.162*	.614** *	-.083	.014	.247*	.049	-.193*	.405***	-.005
	N		181	180	154	181	159	170	40	172	109	1	174		163	163	67	157	169	146	143
Emotionele schade	Correlatie			1	.084	.822***	.232**	.338***	.427**	.000	.624***	.195*	.356***	.152 .468** *	.034	.058	.282*	-.011	-.269***	.364***	-.075
	N			182	155	182	160	171	40	173	110	160	175		162	164	68	158	170	147	144
Economische schade	Correlatie				1	.156	.100	.052	.001	-.508*	.131	.413** *	-.424***	.151 -.250**	.145	-.334***	-.030	-.158	-.187*	.047	.377***
	N				157	157	138	152	32	152	101	135	150	130	141	142	63	137	146	128	129
Potentiële schade	Correlatie					1	.146	.377***	.264	.037	.619***	.236**	.307**	.452**	-.015	-.038	.246*	.045	-.262***	.300***	-.028
	N					187	164	175	40	177	112	162	179	153	165	167	69	161	174	151	148
Omgeving delict	Correlatie						1	Exp (B) = 1.405**	.273	Exp (B) = .973	.165	.161*	Exp (B) = 1.097	-.235**	.338***	Exp (B) = 1.200	.015	-.110	-.250**	.002	.226*
	N						165	156	37	157	95	152	158	139	152	152	58	146	154	134	132
Gebruik wapen	Correlatie							1	Xxxxx	Exp (B) = 1.280 *	.438***	.102	Exp (B) = 154.640	.070	.345***	Exp (B) = .966	-.051	.096	-.135	.060	.073
	N							177	40	173	110	152	169	150	158	160	69	154	167	145	144
Soort wapen	Correlatie								1	-.200	.071	.125	Xxxxx	-.009	.052	.066	.323	.031	-.326*	-.066	-.327
	N								40	40	33	37	39	39	38	36	15	36	37	33	33
Gebruikt geweld	Correlatie									1	Xxxx	- .233**	Exp (B) = 264.969	.160	.328***	Exp (B) = 1.432***	.056	.276** *	.174*	-.170*	-.326**
	N									180	113	154	174	149	158	163	67	156	169	145	145
Ernst geweld	Correlatie										1	.165	Xxxx	.731** *	.324**	.086	.049	.254*	-.011	.379***	.269**
	N										113	93	112		98	100	53	100	106	94	94
Provocatie	Correlatie											1	-.156	.93 -.173*	.187*	-.260**	.246	-.102	-.359***	-.066	.194*
	N											164	158	137	152	151	58	144	153	132	132

Aanwezigheid slachtoffer	Correlatie	1	.313**	-.058	Exp (B) = 1.187	.032	.144	.009	-.017	-.322***
	N	185		160	163	69	159	173	147	147
Lichamelijk letsel	Correlatie		145	-.450***	.166	.091	.229**	.176*	.408***	-.157
	N		153	139	139	55	133	143	123	118
Intentie	Correlatie			1	.090	.142	-.004	-.082	-.213	.128
	N			166	152	61	146	155	135	133
Bekenden van elkaar	Correlatie				1	Xxxx	.252**	.222**	.088	-.097
	N				170	71	148	161	136	134
Soort bekenden	Correlatie					1	-.022	-.085	-.081	-.308*
	N					71	63	69	58	57
Meerder- minderjarig- heid	Correlatie						1	.199*	.036	-.127
	N						170	155	140	138
Verhouding geslacht	Correlatie							1	-.044	-.072
	N							181	144	144
Leeftijd dader	Correlatie								1	.161
	N								155	137
Leeftijd slachtoffer	Correlatie									1
	N									154

*p<0.05

** p<0.01

***p<0.001

xxxx = De analyse kan niet uitgevoerd worden omdat minsten één van de variabelen constant is.

(Geslacht slachtoffer, geslacht dader en aantal slachtoffers en daders zijn niet in deze tabel gezet omdat deze met vrijwel geen enkele variabele correleren.

Hierdoor blijft de tabel iets overzichtelijker)

Uit deze correlatiematrix zijn zes combinaties van variabelen opgesteld welke samen een goede maat van de ernstscore zouden kunnen vormen. Deze zes combinaties voldoen aan verschillende criteria en de variabelen correleren niet allemaal onderling zoals in tabel 10 is weergegeven.

Tabel 10. Combinaties van variabelen van de kenmerkenmethode (welke gebaseerd op de dimensies die volgens de literatuur ten grondslag liggen aan de ernst van misdrijven) die door de hoge onderlinge correlaties mogelijke ernstmaten vormen waarmee door een aantal vragen te beantwoorden en ernst bepaald kan worden

Ernstmaat 1 >.452	Ernstmaat 2 >.311	Ernstmaat 3 >.210	Ernstmaat 4 >.203¹	Ernstmaat 5 >.210²	Ernstmaat BO >.203³
Ernst geweld	Ernst geweld	Ernst geweld	Ernst geweld	Ernst geweld	Morele verwerpelijkheid
Emotionele schade	Emotionele schade	Emotionele schade	Emotionele schade	Emotionele schade	Emotionele schade
Potentiële schade	Potentiële schade	Potentiële schade	Potentiële schade	Potentiële schade	Potentiële schade
Omvang schade	Omvang schade	Omvang schade	Omvang schade	Omvang schade	Lichamelijk letsel
Lichamelijk letsel	Gebruik wapen	Gebruik wapen	Gebruik wapen	Gebruik wapen	Provocatie
		Morele verwerpelijkheid	Morele verwerpelijkheid	Morele verwerpelijkheid	Gebruik wapen
			Lichamelijk letsel	Lichamelijk letsel	Slachtoffer aanwezig
				Provocatie	

Er is getracht een factoranalyse uit te voeren om te onderzoeken of er variabelen zijn die hetzelfde meten. Echter is een factoranalyse niet mogelijk omdat de data zowel continue als dichotome variabelen bevatten. Daarnaast is er een tweede probleem dat een aantal variabelen te veel missende waarden bevatten waardoor die niet meegenomen kunnen worden in de factoranalyse (Kubinger, 2003). Het eerste probleem zou eventueel opgelost worden met een ‘latent class analysis’ welke buiten SPSS om uitgevoerd zou moeten worden, echter blijft bij deze analyse het probleem van de te veel missende waarden staan. In eerste instantie was het de bedoeling een regressieanalyse uit te voeren met het doel alle predictoren mee te nemen om te analyseren welke combinatie van predictoren de strafmaatmethode het beste voorspelt, echter is ook hier het probleem van de te veel missende

1 Negatieve correlatie morele verwerpelijkheid - lichamelijk letsel en geen significante correlatie gebruik wapen - lichamelijk letsel

2 Negatieve correlatie morele verwerpelijkheid - lichamelijk letsel en geen significante correlatie gebruik wapen - lichamelijk letsel en provocatie - geweld

3 Negatieve correlatie morele verwerpelijkheid - lichamelijk letsel, provocatie - lichamelijk letsel, en geen significante correlatie tussen gebruik wapen en lichamelijk letsel, aanwezigheid slachtoffer provocatie, en aanwezigheid slachtoffer provocatie en ernst geweld.

variabelen. Om deze reden is er voor gekozen om op basis van de bivariate correlatiematrix de beste combinaties uit te zoeken, en op basis van rangordening van ernst van de zaken en de Pearson correlatie de vergelijking met de strafmaatmethode te maken. Naast de methode om de onderlinge samenhang tussen variabelen te bekijken, is ook een tweede manier gebruikt om te onderzoeken of er variabelen zijn die hoog scoren met de ernstscore van de strafmaatmethode. Hieruit blijkt dat alleen het item intentie een hogere correlatie met de getransformeerde ernstscore van de strafmaatmethode heeft dan .21. Uit een hiërarchische regressieanalyse blijkt echter dat de intentie geen toegevoegde waarde heeft aan de ernstmaten ($R^{\text{square change}}=0.01$, $p=.72$).

Voorspellen strafmaatmethode

Om te bepalen welke van bovenstaande ernstmaten van de kenmerkenmethode het beste de strafmaatmethode voorspelt zijn per ernstmaat de gemiddelden berekend van de bijbehorende variabelen. Vervolgens is de Pearson correlatie uitgerekend tussen de gecombineerde ernstmaten en de getransformeerde strafmaatmethode en is ook de Kendall's tau b uitgerekend op basis van de ranking van de ernstscores per zaak van zowel de strafmaatmethode als de kenmerkenmethode. Omdat de variabelen uit de ernstmaten wel voldoende waarden hebben was het wel mogelijk hierover een regressieanalyse uit te voeren. Met behulp van deze regressieanalyse (welke in de volgende paragraaf worden besproken) zijn de wegingen per variabele bepaald en zijn hiervoor opnieuw de correlaties berekend. Uit de regressieanalyse zijn ook de verklaarde variantie en F opgenomen in tabel 10.

Tabel 11. De Kendalls's tau b en Pearson correlatie van de verschillende mogelijke ernstmaten, met en zonder wegingen en hun verklaarde variantie

Ernstmaat	Zonder wegingen			Met wegingen			Regressieanalyse	
	Kendall's tau b	Pearson	N	Kendall's tau b	Pearson	N	Verklaarde variantie	F
1	.342*	.405*	186	.455 (.390*)	.614* (.538*)	91 (193)	37,7% (28,9%)	10.287* (15.211*)
2	.451*	.559*	187	.435* (.437)	.580* (.576)	104 (193)	33,6% (33,2%)	9.921* (18.566*)
3	.434*	.577*	190	.473* (.422)	.608* (.566)	103 (193)	36,9% (35,5%)	9.363* (17.080*)
4	.424*	.540*	190	.497* (.416)	.633* (.579)	88 (193)	40,0% (35,7%)	7.626* (14.686*)
5	.453*	.576*	190	.507* (.460*)	.658* (.558*)	78 (193)	43,2% (39,6%)	6.474* (15.080*)
Bachelor-onderzoek	.463*	.588*	193	xxx (.451*)	xxx (.630)	xxx (193)	xxx (39,7%)	xxx (17.404*)

*p<.001

xxx= Geen regressieanalyse mogelijk in verband met teveel missende waarden van 'aanwezigheid slachtoffer'

In vergelijking, tijdens het eerdere onderzoek (Schreurs, 2013) had de best scorende combinatie (nu ernstscore bachelorthese) een Kendall's tau b van .490 en een Pearson correlatie van .509. Omdat alle zaken, ook die uit het voorgaande onderzoek tijdens dit onderzoek opnieuw zijn gescoord, zijn de Kendall's tau b en de Pearson correlatie in tabel 11 voor 'Bacheloronderzoek' afwijkend. Omdat de dimensie aanwezigheid slachtoffer teveel missende waarden heeft was het niet mogelijk een regressieanalyse uit te voeren over de ernstmaat 'Bacheloronderzoek'. Dit terwijl deze zonder wegingen wel de beste overeenkomst heeft met de ernstscore van de strafmaatmethode. Het is dus mogelijk dat wanneer deze informatie wel voldoende beschikbaar is in de registratie van Slachtoffer in Beeld, deze ernstmaat toch de beste voorspeller kan zijn. Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de verbeterde methode een hogere samenhang heeft met de strafmaatmethode dan uit het voorgaande onderzoek (een Pearson correlatie van .588 vs. .509). Hierdoor kan aangenomen worden dat hypothese 1 bewezen is en dat de betrouwbaarheid van de kenmerkenmethode verhoogd is.

Bij het creëren van de ernstmaten worden missende waarden niet meegenomen, waardoor de helft van de gecodeerde zaken in de steekproef wegvalt. Om deze reden zijn de Kendall's tau b en Pearson correlaties ook berekend met het opnemen van gemiddelden voor de missende waarden, deze staan tussen haakjes. Echter omdat de correlaties constant lager uitvallen is voor de verklaarde variantie en F gekeken naar de ernstmaten waarbij de missende waarden niet worden meegenomen. Er

moet bij het opstellen van het meetinstrument wel een oplossing worden gevonden wat te doen met onbekende waarden.

Wegingen

Volgens de tweede hypothese wordt verwacht dat de variabelen van de ernstmaat niet allemaal even belangrijk zijn om de ernst te bepalen en daarom een weging hebben. Daarnaast wordt verwacht dat de morele verwerpelijkheid en de berokkende schade de belangrijkste voorspellers voor de ernst van misdrijven zijn. Om dit te onderzoeken is een lineaire regressieanalyse uitgevoerd voor alle zes voorspelde ernstmaten volgens de strafmaatmethode (welke ernstmaat 1 t/m ernstmaat 5 en ernstmaat BO zullen worden genoemd). Hierbij is de log-transformatie van de strafmaatmethode als afhankelijke variabele en zijn de predictoren uit tabel 10 als onafhankelijke variabelen gebruikt. Met behulp van b als weging zijn formules opgesteld voor alle ernstmaten. Vervolgens zijn de ernstmaten gecreëerd door de formules met wegingen in SPSS in te voeren. De verklaarde variantie en F-scores die uit de regressieanalyses kwamen zijn weergegeven in tabel 10. Ook is gekeken of er sprake is van multicollineariteit tussen predictoren in de data per ernstmaat. Er wordt van uitgegaan dat er geen sprake is van multicollineariteit wanneer de VIF lager is dan 10 en de tolerantie boven .2 is (Field, 2013, p. 342).

De formules inclusief wegingen voor de ernstmaten zijn als volgt:

$$\begin{aligned} \text{Ernstmaat 1} = & -2.049 + .374 \text{ Ernstgeweld} + .912 \text{ Emotionele schade} \\ & + -.160 \text{ Potentiële schade} + .786 \text{ Omvang schade} \\ & + -.488 \text{ Lichamelijk letsel} \end{aligned}$$

Het model van Ernstmaat 1 verklaart 35,3% van de variantie en is significant beter in het voorspellen van de strafmaatmethode dan wanneer het ongewogen gemiddelde als schatting wordt gebruikt, wat betekent dat het model met alle predictoren een significante verbetering is van het model zonder predictoren waarbij de ernstscores alleen geschat wordt op basis van de constante, omdat $F > 1$, namelijk $F(5,85) = 10.287$ en $p < .001$. Verder worden niet alle eisen voor multicollineariteit gehaald, alle VIF niveaus zijn lager dan 10, echter is het tolerantieniveau van omvang schade als enige lager dan .2, namelijk .19. Om deze reden is een bootstrap uitgevoerd, hierbij blijven de waarden van b echter hetzelfde. Geen enkele weging, op die van lichamelijk letsel is significant. Daarnaast zijn de wegingen van potentiële schade en lichamelijk letsel negatief, wat afwijkt van wat je op basis van de literatuur zou verwachten (Rossi, et al. 1985; Blum-West, 1985). Hier zal bij het selecteren van de best voorspellende ernstmaat voor de strafmaatmethode rekening mee gehouden worden.

$$\begin{aligned} \text{Ernstmaat 2} = & -1.417 + -.123 \text{ Ernstgeweld} + .794 \text{ Emotionele schade} \\ & + .102 \text{ Potentiële schade} + .367 \text{ Omvang schade} + .216 \text{ Gebruik Wapen} \end{aligned}$$

Het model van Ernstmaat 2 verklaart 35,3% van de variantie en is significant beter in het voorspellen van de strafmaatmethode dan wanneer het gemiddelde als schatting wordt gebruikt omdat $F > 1$, namelijk $F(5,98) = 17.077$ en $p < .001$. Alle eisen voor multicollineariteit worden hier wederom voor alle variabelen gehaald op omvang schade na, met een tolerantie van .18. Echter verandert na een bootstrap ook b voor geen van de variabelen. Bij deze ernstmaat blijkt geen enkele weging significant te zijn (voor allen $p > .07$) en de weging voor ernst geweld is tegen verwachtingen in negatief.

$$\begin{aligned} \text{Ernstmaat 3} = & -2.168 + -.065 \text{ Ernstgeweld} + .708 \text{ Emotionele schade} \\ & + -.323 \text{ Potentiële schade} + .171 \text{ Omvang schade} + .171 \text{ Gebruik Wapen} \\ & + .882 \text{ Morele verwerpelijkheid} \end{aligned}$$

Het model van Ernstmaat 3 verklaart 36,9% van de variantie en is significant beter in het voorspellen van de strafmaatmethode dan wanneer het gemiddelde als schatting wordt gebruikt omdat $F > 1$, namelijk $F(6,96) = 9.363$ en $p < .001$. Alle eisen voor multicollineariteit worden hier wederom voor alle variabelen gehaald op omvang schade na, met een tolerantie van .18. Echter verandert na een bootstrap ook b voor geen van de variabelen. Wederom zijn de meeste wegingen niet significant (voor allen $p > .10$), op die van morele verwerpelijkheid na ($p < .05$)

$$\begin{aligned} \text{Ernstmaat 4} = & -2.257 + .221 \text{ Ernstgeweld} + .739 \text{ Emotionele schade} \\ & + -.486 \text{ Potentiële schade} + .567 \text{ Omvang schade} + .069 \text{ Gebruik Wapen} \\ & + .765 \text{ Morele verwerpelijkheid} + -.394 \text{ Lichamelijk letsel} \end{aligned}$$

Het model van Ernstmaat 4 verklaart 33,6% van de variantie en is significant beter in het voorspellen van de strafmaatmethode dan wanneer het gemiddelde als schatting wordt gebruikt omdat $F > 1$, namelijk $F(7,80) = 9.921$ en $p < .001$. Hier blijkt geen enkele weging significant te zijn met voor allen geldt, $p > .06$.

$$\begin{aligned} \text{Ernstmaat 5} = & -2.241 + .278 \text{ Ernst geweld} + .516 \text{ Emotionele schade} \\ & + -.453 \text{ Potentiële schade} + .395 \text{ Omvang Schade} + .097 \text{ Gebruik wapen} \\ & + .573 \text{ Morele verwerpelijkheid} + -.252 \text{ Lichamelijk letsel} \\ & + .426 \text{ Provocatie} \end{aligned}$$

Het model van Ernstmaat 5 verklaart 43,2% van de variantie en is significant beter in het voorspellen van de strafmaatmethode dan wanneer het gemiddelde als schatting wordt gebruikt omdat $F > 1$,

namelijk $F(8,68)=6.474$ en $p<.001$. Ook hier is de multicollineariteit getest. Alle variabelen hebben een VIF hoger dan 10, echter hebben de variabelen emotionele schade en omvang schade een te lage tolerantie van respectievelijk .18 en .19. Na een bootstrap verandert ook b voor geen van de variabelen. Alleen de weging van provocatie is significant met $p<.05$, voor de overige items geldt $p>.22$. Ook zijn hier wederom negatieve wegingen aanwezig.

Tot slot is ook de combinatie die uit het bacheloronderzoek als best passende combinatie kwam getest. De variabele aanwezigheid slachtoffer was echter te constant wanneer de missende variabelen werden meegenomen waardoor deze werd uitgesloten van de analyse. Om deze reden zijn in tabel 11 alleen de scores te vinden wanneer de missende waarden voor alle zeven variabelen zijn vervangen voor het gemiddelde van die variabelen.

Ernstmaat bacheloropdracht

$$\begin{aligned} &= -2.242 + .335 \text{ Morele verwerpelijkheid} + .342 \text{ Emotionele schade} \\ &+ .267 \text{ Potentiële schade} + .317 \text{ Gebruik wapen} + .459 \text{ Provocatie} \\ &+ .135 \text{ Aanwezigheid slachtoffer} + .056 \text{ Lichamelijk letsel} \end{aligned}$$

Bij deze combinatie is geen sprake van multicollineariteit omdat alle variabelen aan de eerder genoemde eisen voldoen, $F(7,119)=14.42$, $p<.001$. De wegingen van gebruik wapen en provocatie is significant, $p<.05$. Voor de andere wegingen geldt $p>.08$.

Zoals in tabel 11 te zien is heeft Ernstmaat 5 de hoogste verklaarde variantie van 43,2%, wat als een vrij hoge variantie gezien kan worden in psychologisch onderzoek (Grady, 1982). Om te onderzoeken of de verschillen tussen de verklaarde variantie van de vijf ernstmaten significant zijn is een hiërarchische regressieanalyse uitgevoerd, waarbij steeds één item wordt toegevoegd uit tabel 10. Wanneer deze verschillen niet significant zijn kan men zich afvragen of het zinvol is de items toe te voegen omdat ze de verhoging in verklaarde variantie dan niet significant is en het meer werk kost om een extra item te scoren in het instrument. Hieruit blijkt dat de verschillen tussen ernstmaat 2 en 3 wel significant is ($R^{\text{square change}}(1,70) = .04$, $p<.05$), tussen ernstmaat 3 en 4 niet ($R^{\text{square change}}(1,69) = .03$, $=.07$), maar tussen ernstmaat 4 en 5 wel significant is ($R^{\text{square change}}(1,68) = .04$, $p<.05$).

Ook wanneer de verklaarde variantie op dezelfde manier berekend wordt, maar dan met de niet-getransformeerde distributie van ernstscores van delicten met first offenders met een enkel feit waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken als afhankelijke variabele, heeft ernstmaat 5 ook de hoogste verklaarde variantie (van 14,7%). Echter is het model bij de originele distributie niet significant (met $p=.186$). Op basis van bovenstaande analyses kan geconcludeerd worden dat de combinatie van variabelen van ernstmaat 5 als beste voorspeller van de strafmaatmethode gezien worden. Een kanttekening hierbij is dat het niet mogelijk was de combinatie uit de bacheloropdracht goed te onderzoeken omdat er één variabele (aanwezigheid slachtoffer) te veel constante waarden had. Daarom zijn hier de missende variabelen met gemiddelden vervangen, echter uit ervaring met de

andere ernstmaten blijkt dat dit de correlaties naar beneden haalt. Verder blijkt dat in de helft van de ernstmaten de methode met wegingen een betere voorspelling geeft dan de methode zonder wegingen. Bij de best voorspellende ernstmaat (5) is de voorspelling waarbij de wegingen zijn meegenomen wel beter dan wanneer deze niet worden meegenomen.

Wanneer naar de wegingen gekeken wordt in ernstmaat 5, kan opgemerkt worden dat de wegingen van een aantal variabelen niet significant of negatief zijn. Zo hebben de variabelen lichamelijk letsel en potentiële schade een negatieve weging. Mogelijk komt dit doordat deze variabelen te veel samenhangen met andere variabelen uit de ernstmaat. Om te onderzoeken of een aantal predictoren niet hetzelfde meten en wellicht beter samengevoegd zouden kunnen worden om tot een betrouwbaarder instrument te komen is een factoranalyse uitgevoerd met een oblimin rotatie over de predictoren van ernstmaat 5. Alleen de variabele gebruik wapen is niet meegenomen omdat dichotome variabelen niet in een factoranalyse passen. The Kaiser-Meyer-Olkin waarde is .85 en daarmee zeer hoog (Field, 2013). Twee factoren bleken een eigenvalue hoger dan 1 te hebben, en verklaarde gezamenlijk 80,4% van de variantie in de 7 items. Factor 1 heeft een verklaarde variantie van 62,2% en factor 2 van 18,2%. Uit de factoranalyse blijkt dat de predictoren emotionele schade, potentiële schade, omvang schade en morele verwerpelijkheid sterk laden op de eerste factor (alle ladingen >.84). Een betrouwbaarheidsanalyse over deze vier predictoren liet zien dat ze gezamenlijk een betrouwbare schaal vormen ($\alpha = .81$) Echter, uit dezelfde analyse blijkt dat de betrouwbaarheid van deze schaal verhoogd kan worden door morele verwerpelijkheid weg te laten, wat resulteert in een α van .92. Echter is er voor gekozen om morele verwerpelijkheid als predictor in het instrument te laten, omdat deze door Warr (1989) als één van de belangrijkste en als aparte dimensie van ernst wordt gezien. Verder blijkt uit de factoranalyse dat de predictoren lichamelijk letsel en ernst geweld hoog met elkaar laden op de tweede factor met ladingen hoger dan .73. De variabele provocatie laadde op beide factoren niet hoog (.51 op factor 1 en niet op factor 2). Om deze reden zijn de gemiddelden berekend van de combinatie emotionele schade, potentiële schade, omvang schade en van de combinatie lichamelijk letsel en ernst geweld. Er is opnieuw een regressieanalyse uitgevoerd met de twee nieuwe gemiddelden en de predictoren morele verwerpelijkheid en provocatie. Hieruit volgt een verklaarde variantie van 43,8%, welke zelfs hoger is dan de verklaarde variantie van de oorspronkelijke ernstmaat 5 (43,2%).

De formule wordt dan als volgt:

$$\text{Definitieve Ernstmaat Instrument} = -2.261 + .312 \text{ Morele verwerpelijkheid} + \\ .375 \text{ Gebruik wapen} + .391 \text{ Provocatie} + .091 \text{ Mean(Lichamelijk letsel, Ernst geweld)} + \\ .516 \text{ Mean (Potentiële schade, emotionele schade, omvang schade)}$$

Deze ernstmaat heeft een Pearson correlatie van .66 met de log getransformeerde ernstscore. Het instrument heeft een verklaarde variantie van 13,2% op de originele distributie van de strafmaatmethode. Uit bovenstaande resultaten blijkt dat hypothese 2 slechts deels bewezen is. Ten

eerste blijken de dimensies inderdaad verschillende wegen te bezitten. Echter, blijken de morele verwerpelijkheid en de mate van schade niet beiden de hoogste weging te hebben. De schade gecombineerd door potentiële schade, emotionele schade en omvang schade heeft wel de hoogste weging van .516 ($p = <.05$), echter heeft morele verwerpelijkheid niet de hoogste weging (.312, $p = <.05$). Provocatie (.391, $p = <.01$) en het gebruik van een wapen (.375, $p = <.001$) hebben hogere wegen. Ook wanneer naar de gestandaardiseerde wegen wordt gekeken blijft de morele verwerpelijkheid een lage weging houden in relatie tot de andere dimensies. Door deze variabelen samen te voegen blijken ook de wegen significant te zijn geworden. Alleen de weging van het gemiddelde van lichamelijk letsel en ernst geweld is niet significant (.091, $p = .46$). Echter wanneer deze combinatie van variabelen weggelaten wordt uit de formule zakt de verklaarde variantie naar 42,0%. Daarom is ervoor gekozen deze in het instrument te houden.

Tot slot is getest of het instrument ook betrouwbaar is. De beste manier om dit te testen zou zijn door het onderzoek in de toekomst te herhalen, echter om dit op korte termijn te testen is er voor gekozen de dataset random in tweeën te splitsen. Vervolgens is de significantie van de Definitieve Ernstmaat Instrument voor beide datasets vergeleken. Zo is de regressieanalyse met de predictoren van ernstmaat Instrument en de getransformeerde strafmaatmethode opnieuw uitgevoerd voor beide split datasets. Voor beide halve datasets is het model wederom significant met verklaarde varianties van 44,0% en 44,6%. Daarnaast is ook de Pearson correlatie van de Definitieve Ernstmaat Instrument inclusief wegen met de strafmaatmethode uitgerekend, voor de ene helft van de data is .67 en voor de andere helft .64. Er kan geconcludeerd worden dat er geen grote verschillen bestaan tussen beide helften van de data.

Ernstmonitor

De ernstmaat waar uiteindelijk voor gekozen is, is omgezet in een ernstmonitor die door Slachtoffer in Beeld in de praktijk gebruikt kan worden. Via een online formulier (zie bijlage 5) kunnen de acht kenmerken per zaak worden gecodeerd, waarna er in Excel automatisch de ernstscore en categorie berekend worden. Voordat het instrument in de praktijk gebruikt kan worden zal er echter eerst nog onderzoek gedaan moeten worden naar de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van het instrument. Met behulp van dit instrument kan per zaak de ernst van het delict bepaald worden en kan de aanpak hierop toegespitst worden. Daarnaast kan Slachtoffer in Beeld op langere termijn de ernst van de zaken die aangemeld worden monitoren.

Met behulp van het ernstinstrument kan ook nogmaals gekeken worden naar de verdeling van de ernst van misdrijven bij Slachtoffer in Beeld en of deze overeenkomt met de verdeling volgens de strafmaatmethode zoals in tabel 8 is weergegeven. Dit kan vergeleken worden door te kijken naar de ongestandaardiseerde voorspelde waarden uit de regressieanalyse met de ongetransformeerde

strafmaatmethode als afhankelijke en de definitieve ernstmaat als afhankelijke variabelen. Uit tabel 12 is op te maken dat de verdeling over de categorieën tussen de steekproef en de voorspelde waarden vrij grote verschillen bevatten. Dit blijkt ook uit de Pearson correlatie tussen de twee van .36, $p > .001$. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat de definitieve ernstmaat ook maar 13,7% variantie van de niet getransformeerde strafmaatmethode verklaart. Om deze reden is ook gekeken naar de verdeling over categorieën van de getransformeerde ernstscores. Deze verdeling is weergegeven in tabel 13, omdat er vanuit gegaan wordt dat deze distributie meer normaal verdeeld is zijn evenredige categorieën gekozen. Deze verdeling heeft zoals verwacht een betere overeenkomst, namelijk met een Pearson correlatie van .66, $p > .001$. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de nieuwe verdeling van zaken via het ernstinstrument redelijk overeenkomt met de getransformeerde strafmaatmethode, maar onvoldoende overeenkomt met de originele distributie van de strafmaatmethode. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat de verdeling van de schalen van het ernstinstrument en de getransformeerde ernstscore beter met elkaar overeenkomen. Daarom is het bij vervolgonderzoek verstandig om ook de getransformeerde ernstscore te toetsen.

Tabel 12. Vergelijking ernstscores over de vier categorieën van de strafmaatmethode (gebaseerd op strafrechtelijke gegevens) tussen de steekproef van zaken van Slachtoffer in Beeld en de ernstscores op basis van de ongestandaardiseerde voorspelde waarden van het ernstinstrument

Ernstcategorie	Ernstscore Strafmaatmethode	Steekproef Slachtoffer in Beeld	Ongestandaardiseerde voorspelde waarden
1	< 0	4,7%	20,5%
2	0,01 t/m 10	59,0%	4,7%
3	10,01 t/m 100	21,8%	61,7%
4	100,01 t/m 2678,33	14,5%	13,1%

Tabel 13. Vergelijking ernstscores over de vier categorieën van de log getransformeerde strafmaatmethode (gebaseerd op strafrechtelijke gegevens) tussen de steekproef van zaken van Slachtoffer in Beeld en de ernstscores op basis van de ongestandaardiseerde voorspelde waarden van het ernstinstrument

Ernstcategorie	Ernstscore log- getransformeerde strafmaatmethode	Steekproef Slachtoffer in Beeld	Ongestandaardiseerde voorspelde waarden log-getransformeerde strafmaatmethode
1	< 1	44,6%	24,7%
2	1 t/m 2,5	19,1%	39,7%
3	2,5 t/m 4	9,4%	23,3%
4	> 4	26,9%	12,3%

Discussie en conclusie

Er is onderzocht hoe de betrouwbaarheid van een ontwikkeld ernstscore-instrument (Schreurs, 2013) voor misdrijven verbeterd kan worden in de context van slachtoffer-daderbemiddeling. Dit instrument kan door Slachtoffer in Beeld in de praktijk gebruikt worden om beleid te differentiëren en te standaardiseren naar aanleiding van de ernst van de delicten in een zaak. Er zijn twee methoden gebruikt om de ernst van misdrijven te bepalen, ten eerste de kenmerkenmethode waarbij zaken van Slachtoffer in Beeld gecodeerd werden op dimensies die volgens de literatuur ten grondslag liggen aan de ernst van misdrijven. Ten tweede de strafmaatmethode, waarbij de zaken werden gekoppeld aan een delictcode met bijbehorende ernstscore uit een schema van het WODC waarin alle misdrijven die in Nederland zijn gepleegd zijn vermeld. Deze ernstscore is gebaseerd op het percentage van daders dat voor een bepaald misdrijf een gevangenisstraf kreeg, vermenigvuldigd met de gemiddelde duur van die gevangenisstraf die in Nederland voor dat misdrijf werd opgelegd (Wartna, et al., 2012). Met behulp van deze twee methoden is daarnaast ook onderzocht hoe ernstig de delicten zijn die bij Slachtoffer in Beeld aangemeld worden in vergelijking met alle misdrijven die in Nederland gepleegd worden. Er werd verwacht dat de betrouwbaarheid van de kenmerkenmethode en daarmee het ernstinstrument verhoogd wordt door de lijst van het WODC welke gebruikt is tijdens de strafmaatmethode te verbeteren. Deze is aangepast door alleen enkele strafbare feiten uit een recentere periode (2009-2012) te gebruiken die zowel door first offenders zijn gepleegd als een persoonlijk slachtoffer betroffen. Ten tweede werd verwacht dat de dimensie die ten grondslag liggen aan de ernst van misdrijven verschillende gewingen hebben, waarbij verwacht werd dat de morele verwerpelijkheid en schade de hoogste gewingen betroffen omdat deze volgen Warr de meest invloedrijke dimensies van ernst zijn (Warr, 1989).

Ontwikkeling ernstinstrument

Uit de resultaten is gebleken dat de betrouwbaarheid zoals verwacht groter wordt wanneer er voor de strafmaatmethode een recentere lijst gebruikt wordt met alleen delicten van first offenders die voor een enkel feit zijn veroordeeld waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken was. Daarnaast bleek een combinatie van acht kenmerken het beste de ernst van misdrijven volgens de strafmaatmethode te kunnen voorspellen met een verklaarde variantie van 43,8%. Deze acht dimensies zijn morele verwerpelijkheid, gebruik van een wapen, provocatie, lichamelijk letsel, ernst geweld, potentiële schade, emotionele schade en de omvang van de schade. Omdat sommige variabelen sterk met elkaar samenhangen zijn een aantal variabelen samengevoegd door het gemiddelde te berekenen, en hebben deze samen één weging gekregen. Het gaat om een samenvoeging van de kenmerken lichamelijk letsel en ernst geweld en om een samenvoeging van potentiële schade, emotionele schade en omvang schade. De tweede hypothese is deels aangenomen, omdat de kenmerken verschillende gewingen blijken te hebben. Echter heeft zoals verwacht wel de berokkende schade de hoogste weging maar tegen de verwachting in hebben provocatie en het gebruik van een wapen een hogere weging dan de

morele verwerpelijkheid. Hier kan men een kanttekening plaatsen dat morele verwerpelijkheid ook deels uit provocatie en het gebruik van een wapen kan bestaan. Echter blijkt uit de correlatiematrix dat deze onderling geen hele hoge correlaties hebben wat dit weer weerspreekt. Ook is gebleken dat de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van het instrument is verhoogd doordat de instructies van het codeerschema uitgebreid en verduidelijkt zijn.

Ernst zaken bij Slachtoffer in Beeld

Om de ernst van de delicten uit zaken van Slachtoffer in Beeld te bepalen is een vergelijking gemaakt met alle misdrijven die in Nederland tussen 2009 en 2012 gepleegd zijn aan de hand van een lijst opgesteld door medewerkers van de Recidivemonitor van het WODC. Om de vergelijking betrouwbaarder te maken zijn alleen delicten gebruikt welke een persoonlijk slachtoffer betreffen, omdat ook bij alle zaken van Slachtoffer in Beeld een persoonlijk slachtoffer betrokken is. Hierdoor worden bijvoorbeeld delicten tegen de openbare orde en drugsdelicten uitgesloten. Uit deze vergelijking blijkt dat in de onderzochte zaken bij Slachtoffer in Beeld significant gemiddeld zwaardere delicten voorkomen dan gemiddeld alle delicten in Nederland waarbij een persoonlijk slachtoffer betrokken was. Deze bevinding gaat in tegen de heersende gedachte dat vooral lichte zaken worden aangemeld bij Slachtoffer in Beeld (Weijers, 2012) en dat slachtoffers van zware delicten te getraumatiseerd zijn om aan bemiddeling mee te willen doen (Pemberton, 2012). Het komt echter wel overeen met de ervaringen die Slachtoffer in Beeld in de praktijk heeft en met verhalen uit het buitenland waar zich ook veel zware zaken blijken voor te doen (Madsen, 2006). Daarnaast is ook nog onderzocht of de ernst van het delict samenhangt met verschillende factoren. Hieruit bleek dat er geen significante samenhang is met of de bemiddeling voor of na de zitting plaatsvond, wat de uitkomst van de bemiddeling was, wie het initiatief tot bemiddeling nam en hoeveel tijd er zat tussen de aanmelding en de afronding van een zaak door Slachtoffer in Beeld. Ook deze bevindingen spreken voor het feit dat ook slachtoffers en daders van zwaardere delicten behoefte hebben aan bemiddeling. Ernstige zaken leiden niet vaker tot een niet geslaagde bemiddeling dan minder ernstige zaken. Daarnaast nemen slachtoffers ook niet minder vaak het initiatief tot bemiddeling in zware zaken.

Wel bleek er een significante correlatie te zijn tussen de ernst van het delict en de tijd die tussen het delict en de aanmelding zat. Wanneer er meer tijd zit tussen het delict en de aanmelding, is de ernst van het delict gemiddeld hoger. Een mogelijke reden hiervoor kan zijn dat bij een ernstig delict slachtoffers of daders iets later toe zijn aan bemiddeling dan slachtoffers of daders van minder ernstige delicten. Wellicht heeft de traumatische ervaring zoals Pemberton verwacht wel invloed op de benodigde tijd voordat men toe is aan bemiddeling maar blijkt het niet zo te zijn dat het slachtoffer helemaal niet toe is aan bemiddeling (Pemberton, 2012). Een tweede mogelijkheid is dat zoals Van Garsse bespreekt dat doorverwijzende instanties en bemiddelaars voorzichtiger omgaan met slachtoffers van ernstige delicten (Van Garsse, 2012). Om hier uitspraken over te kunnen doen zal echter verder onderzoek voor uitgevoerd moeten worden.

Limitaties

Aan dit onderzoek zijn een aantal beperkingen onderhevig die de resultaten kunnen hebben beïnvloed. Ten eerste was de steekproef niet volledig representatief aan de gehele zakenpopulatie van Slachtoffer in Beeld. Er zaten meer minderjarige daders in de steekproef in vergelijking met alle zaken die in dezelfde periode bij Slachtoffer zijn aangemeld. Omdat er verondersteld wordt dat minderjarige daders gemiddeld minder zware delicten plegen dan meerderjarige daders (Rossi, et al., 1985) kan voorzichtig geconcludeerd worden dat de steekproef wellicht iets minder ernstige zaken betreft dan de gehele populatie bij Slachtoffer in Beeld.

Wat de kenmerkenmethode betreft zijn de dimensies gebruikt welke in de literatuur gevonden zijn en waarvan de informatie ook beschikbaar was in het registratiesysteem van Slachtoffer in Beeld. Dit betekent dat er wellicht meer dimensies een rol spelen bij het bepalen van de ernst van misdrijven die in dit onderzoek niet zijn meegenomen (bijvoorbeeld etniciteit werkstatus en strafblad). Daarnaast waren er ook grote verschillen in de registratie van zaken bij Slachtoffer in Beeld: sommige zaken waren uitgebreid beschreven op meerdere pagina's, terwijl andere zaken slechts enkele zinnen informatie bevatten. Het ontbreken van informatie in deze laatste zaken kan invloed hebben gehad op de mogelijkheid om de ernst van de misdrijven goed te bepalen. Men zich ook afvragen in welke mate de kenmerkenmethode generaliseerbaar is naar andere velden, aangezien dit onderzoek alleen is uitgevoerd in de context van slachtoffer-daderbemiddeling. Verder is de waargenomen ernst tijdens dit onderzoek beoordeeld door leken, het is mogelijk dat professionals de ernst objectiever en op een andere manier zouden beoordelen. Dit kan de ernstscores van de kenmerkenmethode beïnvloeden. Tijdens dit onderzoek was het niet mogelijk om de beste combinatie welke in het voorgaande onderzoek (Schreurs, 2013) de beste voorspeller voor de strafmaatmethode bleek te onderzoeken omdat de dimensie 'aanwezigheid slachtoffer' niet genoeg differentiatie bleek te hebben. Omdat deze in het voorgaande onderzoek wel meegenomen kon worden is het mogelijk dat de steekproef hier invloed op heeft gehad. Wanneer andere zaken in de steekproef waren opgenomen had de aanwezigheid van een slachtoffer wellicht wel een belangrijke functie in de ernstscore gehad.

Voor de strafmaatmethode is een lijst van het WODC gebruikt die alle misdrijven bevat welke in Nederland zijn gepleegd in de periode van 2009-2012. De kenmerkenmethode is getest aan de hand van de predictieve validiteit ten opzichte van de WODC lijst. De ernstscore van deze lijst is zoals eerder vermeld gebaseerd op het percentage daders dat hier een gevangenisstraf voor kreeg vermenigvuldigd met de gemiddelde duur van die gevangenisstraf. Op deze lijst waren een groot aantal misdrijven met een ernstscore van 0, wat betekent dat er geen gevangenisstraf is gegeven voor deze misdrijven. De mogelijkheid bestaat dat de lijst van het WODC geen goed onderscheid kan maken tussen de ernst van delicten die alleen met een taakstraf of andersoortige straf zijn afgedaan, en dus allemaal dezelfde ernstscore van 0 krijgen. Daarnaast kan de ernst ook lager uitvallen door andere omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer bepaalde delicten moeilijk te bewijzen zijn. Dit betekent dat er

een discrepantie kan zijn tussen de ernst van de delicten tussen de twee methoden welke de betrouwbaarheid kan hebben beïnvloed.

Uit de resultaten is gebleken dat de kenmerkenmethode en strafmaatmethode elkaar kunnen voorspellen. Nu kan men zich afvragen waarom de kenmerkenmethode beter gebruikt kan worden wanneer de strafmaatmethode ook betrouwbaar is. Een van de redenen waarom de strafmaatmethode minder valide is, is omdat de categorieën van de misdrijven van de strafmaatmethode zijn gebaseerd op OM codes en er grote verschillen bestaan tussen misdrijven die in één categorie vallen. Zo is er bijvoorbeeld wel een grens tussen eenvoudige mishandeling en zware mishandeling, maar kunnen er wel twee verschillende acties onder eenvoudige mishandeling vallen (bijvoorbeeld het slaan met een vlakke hand of het geven van een kopstoot zonder zwaar letsel te veroorzaken). Hierbij kan men zich afvragen of deze twee delicten even ernstig zijn. Bij de kenmerkenmethode kunnen meer situationele en persoonlijke omstandigheden worden meegenomen en kan voor elke zaak een specifieke ernstscore worden berekend door slechts acht vragen te beantwoorden. Uit de resultaten bleek ook dat een getransformeerde schaal van de strafmaatmethode een hogere correlatie had met het ernstinstrument dan de originele schaal van de strafmaatmethode. Daarnaast is zoals eerder besproken de strafmaatmethode relatief ongevoelig bij delicten met een ernstscore van 0 (waar geen gevangenisstraf, maar wellicht wel vaak een andersoortige straf gegeven wordt).

Implicaties

Het verbeterde ernstinstrument zal in de praktijk bij Slachtoffer in Beeld gebruikt kunnen worden om een gefundeerde indicatie te geven van de ernst van een bemiddelingszaak. Mogelijk kan deze indicatie als basis dienen voor beleid dat erop gericht is om de aanpak van zaken te differentiëren. Voordat het instrument hiervoor in de praktijk gebruikt kan worden, zal echter wel eerst getest moeten worden of de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid van het instrument ook goed is op de werkvloer. Werknemers of bemiddelaars zullen zaken wel op dezelfde manier moeten kunnen beoordelen. Omdat een aantal dimensies subjectief zijn (bijvoorbeeld morele verwerpelijkheid) is het van belang een duidelijk instructie te geven aan de beoordelaars wanneer iets moreel verwerpelijk is om verschillende zaken met elkaar te kunnen vergelijken. Wanneer bepaalde kenmerken niet bekend zijn (bij medewerkers van Slachtoffer in Beeld die het instrument invullen) zullen deze niet meegenomen kunnen worden in het berekenen van de ernstscore. Het is echter van belang zoveel mogelijk kenmerken in te vullen. Indien dit een struikelblok blijkt is het te overwegen bemiddelaars het instrument zelf in te laten vullen omdat zij meer informatie over een zaak hebben. Ook is het moment van het gebruik van het instrument belangrijk. Tijdens dit onderzoek zijn de zaken gecodeerd na afhandeling van de zaken, terwijl Slachtoffer in Beeld de zaken graag wil beoordelen bij aanmelding om zo op basis van de ernst een gedifferentieerde aanpak te kunnen selecteren. Hierbij moet rekening gehouden worden dat op het moment van aanmelding minder informatie aanwezig is en zal onderzocht moeten worden of het instrument bij gebruik op dit moment ook betrouwbaar is. Daarnaast moet men

bij het gebruik van het instrument in acht nemen dat de ernst van één zaak wordt bepaald op basis van een instrument dat is ontwikkeld aan de hand van 200 zaken. Dit betekent dat de bepaling van een ernstscore over één zaak niet honderd procent waarheidsgetrouw is, omdat de steekproef niet volledig representatief was en het soort zaken in de toekomst niet onveranderbaar zijn. Daarom moet men kritisch omgaan met de ernstscore en niet blind gaan varen op de uitkomst. Alle beschikbare informatie zal in de behandeling van de zaak moeten worden blijven meegenomen. Tot slot is het ook de vraag hoe goed een gedifferentieerde aanpak werkt op basis van verschillende ernstcategorieën.

Aanbevelingen

Tijdens dit onderzoek zijn er een aantal vragen herrezen die nog niet beantwoord zijn. Het wordt aanbevolen deze vragen verder te onderzoeken. Ten eerste is de strafmaatmethode relatief ongevoelig voor delicten met een ernstscore van 0. Het is interessant om te onderzoeken of de kenmerkenmethode wel kan differentiëren in de ernst van delicten welke zijn afgedaan met een andersoortige straf (zoals een taakstraf of geldboete) dan een gevangenisstraf. Verder is het ernstinstrument gebaseerd op de waargenomen ernst door leken, terwijl het wellicht betrouwbaarder zou zijn wanneer professionals de ernst beoordelen. Door middel van vervolgonderzoek kan onderzocht worden of leken de ernst van een misdrijf anders beoordelen dan professionals wanneer het ernstinstrument gebruikt wordt.

Om de kenmerkenmethode ook te kunnen gebruiken in andere velden wordt aanbevolen om meer onderzoek te doen naar de generaliseerbaarheid van de resultaten. Geeft het instrument ook betrouwbare resultaten wanneer het in een andere setting wordt gebruikt, zoals bij slachtofferhulp of behandelmethoden in gevangenissen?

Om het instrument werkelijk in de praktijk te kunnen gebruiken zal eerst onderzoek gedaan moeten worden naar de interbeoordelaarsbetrouwbaarheid onder medewerkers van Slachtoffer in Beeld. Ook het moment waarop het ernstinstrument ingezet wordt is hier van belang, omdat er bij de aanmelding wellicht niet voldoende informatie aanwezig is om een betrouwbare score te genereren. Daarnaast is het interessant te onderzoeken of het instrument positief bijdraagt aan de behandeling van de zaken en of Slachtoffer in Beeld er de meerwaarde van inziet, door bijvoorbeeld de tijd beter over zaken te kunnen verdelen, verhoogde tevredenheid van slachtoffers en daders, en positievere ervaringen van bemiddelaars over hun werk. Een belangrijke vraag omtrent de toepassing van het instrument is hoe goed een gedifferentieerde aanpak op basis van de ernst werkt en of bemiddelaars zich ook kunnen vinden in de ernstscores die het instrument aangeeft. Wanneer het instrument op de lange termijn gebruik gaat worden is het ook van belang om een reguliere toetsing aan de strafmaatmethode uit te voeren om ervoor te zorgen dat het instrument gekoppeld blijft aan de strafrechtelijke gegevens en recent blijft. Hierdoor blijft het instrument een wetenschappelijke fundatie hebben.

Dankwoord

Graag wil ik dr. Sven Zebel en dr. Elze Ufkes bedanken voor het begeleiden van dit onderzoek en hun feedback op eerdere versies van dit document. Daarnaast wil ik Margo Karemaker bedanken voor vervullen van de rol van tweede beoordelaar. Ook wil ik Slachtoffer in Beeld bedanken voor het beschikbaar stellen van hun registratie voor dit onderzoek. Tot slot wil ik graag Bouke Wartna en Rik Beerthuizen van het WODC bedanken voor het beschikbaar stellen van het document dat gebruikt is voor de strafmaatmethode, waarin de ernst van delicten is bepaald op basis van alle delicten die in Nederland tussen 2009 en 2012 gepleegd zijn in relatie tot first offenders welke een enkel strafbaar feit hebben gepleegd.

Literatuur

- Alter, A. L., Kernochan, J. & Darley, J.M. (2007). "Transgression wrongfulness outweighs its harmfulness as a determinant of sentence severity." *Law and Human Behavior* 31(4): 319-335
- Blum-West, S. R. (1985). "The seriousness of crime: A study of popular morality." *Deviant Behavior* 6(1): 83-98.
- Cozijn, C., van der Laan, P., Essers, A., & Heide, F., "De ernstscore" (2000). Tijdschrift voor *Criminologie* 42(1): 41-55.
- Field, A. (2013). *Discovering statistics using IBM SPSS Statistics*. London: SAGE Publications Ltd.
- Geudens, H. (2002). Verwerking gegevens herstelbemiddeling minderjarige daders m.b.t. 2002.
- Grady, K.E. (1982). Measures of explained variance: cautions and limitations. *Psychological Bulletin* 92 (3):766-777.
- Kubinger, K.D. (2003). On artificial results due to using factor analysis for dichotomous variables. *Psychology Science* 45(1): 106-110.
- Lynch, J.P. & Danner, M.J.E. (1993) . "Offense seriousness scaling: an alternative to scenario methods." *Journal of Quantitative Criminology* 9(3): 309-322
- Madsen, K.S. (2006) Victims and mediation, co-financed by the European Commission.
- O'Connell, M. & Whelan, A. (1996). "Taking wrongs seriously, public perceptions of crime seriousness." *British Journal of Criminology* 36(2): 299-318.
- Pemberton, A. (2012). De slachtoffer-dadergesprekken: een victimologisch perspectief. In Weijers, I. (red), *Slachtoffer-dadergesprekken, in de schaduw van het strafproces*. Den Haag: Boom Lemma Uitgevers
- Reclassering Nederland (2009). Handleiding Diagnostiekinstrument Recidive Inschattings Schalen (RISc).
- Rossi, P. H., Waite, E., Bose, C.E. & Berk, R.E. (1974). "The seriousness of crimes: normative structure and individual differences." *American Sociological Review*: 224-237
- Schreurs, W. (2013). Het bepalen van de ernst van misdrijven in de context van slachtoffer-daderbemiddeling. Ongepubliceerde bachelorthese, Universiteit Twente, Enschede, Nederland.
- Sellin, T., Wolfgang, M. (1964). "The measurement of delinquency." *New York: Wiley*.
- Slachtoffer in Beeld (2014). "Jaarverslag 2013". Verkregen op 06-09-2013 van: <http://www.slachtofferinbeeld.nl/Overige-Paginas/Jaarverslag/>
- Slachtofferhulp.nl (2013). Home. Verkregen op 05 juli 2013 van <http://www.slachtofferhulp.nl/>

- Van Burik, A., Heim, M., Hoogeveen, C., De Jong, D.J., Slump, G.J. & Vogelvang, B. (2010). *Evaluatie van slachtoffer-dadergesprekken, een onderzoek naar de landelijke implementatie van slachtoffer-dadergesprekken*. Woerden: Van Montfoort Collegio.
- Van Garsse, L. (2012). Daders en herstel: tussen plicht, behoefte en capaciteit. In Weijers, I. (red), *Slachtoffer-dadergesprekken, in de schaduw van het strafproces*. Den Haag: Boom Lemma Uitgevers
- Warr, M. (1989). "What is the perceived seriousness of crimes?" *Criminology* 27(4): 795-822.
- Wartna, B.S.J., Knowles, I., Morton, I., Alma, S.M. & Tollenaar, N. (2012) "Comparison of reoffending rates across countries, an international pilot study". Unpublished manuscript. Den Haag: WODC
- Weijers, I. (red). (2012). *Slachtoffer-dadergesprekken, in de schaduw van het strafproces*. Den Haag: Boom Lemma uitgevers.

Bijlagen

Bijlage 1. Dimensies ernst van misdrijven

Categorie	Dimensie	Rossi, et al. (1985)	Blum- West (1985)	Warr (1989)	Lynch & Danner (1993)	Cozijn, et al. (2000)	O'Conn el & Whelan (1996)	Alter et al. (2007)	In dit onderzoek gebruikt
Delict kenmerken	Morele verwerpelijkheid			x				x	x
	Mate van schade			x				x	x
	Emotionele schade		x						x
	Economische schade	x	x		x	x			x
	Potentiële schade		x						x
	Misdrijf is gebeurd in een persoonlijke of publieke omgeving				x				x
	Delict gepleegd versus gepoogd te plegen	x			x				x
	Gebruik van wapen				x				x
	Ander geweld gebruikt				x				x
	Zwaarste afdoening in het verleden					x			
	Aantal gevoegde delicten					x			
	Gevoegde schade					x			
	Gevoegd letsel					x			
	Slechtheid						x		
	Persoonlijke impact						x		
Slachtoffer gerelateerde kenmerken	Geslacht slachtoffer	x			x				x
	Leeftijd slachtoffer	x							x
	Etniciteit slachtoffer	x							

	Werkstatus slachtoffer	x							
	Provocatie door slachtoffer				x				x
	Slachtoffer wel of niet aanwezig tijdens misdrijf				x				x
	Lichamelijk letsel slachtoffer	x	x		x	x			x
Dader gerelateerde kenmerken	Geslacht dader	x			x				x
	Leeftijd dader								x
	Etniciteit dader								
	Werkstatus dader								
	Heeft dader eerder slachtoffers gemaakt				x				x
	Alcohol- of drugsgebruik dader	x			x				x
	Maximale strafdreiging					x			
	Recidive					x			
	Intentie		x						x
	Doel van dader		x						x
	Motief		x						
	Eerlijkheid (fair play)		x						
	Strafblad dader	x							
	Mentale gesteldheid dader	x							x
Verhouding slachtoffer- dader	Dader bekende of onbekende van slachtoffer	x			x				x
	Meerder- of minderjarigheid dader en slachtoffer	x			x				x
	Aantal daders ten opzichte van aantal slachtoffers				x				x
	Geslacht dader en geslacht slachtoffer	x			x				x

Bijlage 2. Ernstscore-instrument bepalen ernst uit bacheloronderzoek

1. In hoeverre is het gepleegde delict moreel verwerpelijk?	Helemaal niet	0	1	2	3	4	Helemaal wel
2. Hoe groot is de emotionele schade die veroorzaakt is door dit delict?	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel
3. Hoe groot is de potentiële schade die veroorzaakt had kunnen worden door dit delict?	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel
4. In welke mate heeft het slachtoffer door het delict lichamelijk letsel opgelopen?	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel
5. In hoeverre was er tijdens het misdrijf sprake van provocatie door het slachtoffer?	Helemaal geen provocatie	4	3	2	1	0	Sterke provocatie
6. Is er tijdens het delict gebruik gemaakt van een wapen?	Ja	4					
	Nee	0					
7. Was het slachtoffer aanwezig op de plaats delict?	Wel aanwezig	4					
	Niet aanwezig	0					
Ernstscore:		+ /7 =					

Bijlage 2. Codeerschema Kenmerkenmethode

Bepalen ernst van delicten in de context van slachtoffer-daderbemiddeling bij Slachtoffer in Beeld

1. Bemiddeling	
1.1. Wat is het codeernummer (1-200)?	
1.2. Wat is het zaaknummer in de registratie van Slachtoffer in Beeld?	
1.3. Wat is de uitkomst van de aanmelding?	☐ Afwijzing (1) ☐ Poging (2) ☐ Briefwisseling (3) ☐ Pendelbemiddeling (4) ☐ Echt-recht (herstelconferentie) (5) ☐ Slachtoffer-dadergesprek (6)
1.4. Is het uit het oude of nieuwe registratiesysteem	☐ Oud ☐ Nieuw ☐
1.5. Heeft de bemiddeling voor of na de rechtspraak plaatsgevonden?	☐ Voor de zitting (1) ☐ Na de zitting (2) ☐ Onbekend (999)
1.6. Wat zijn de data van het delict, de aanmelding en de afronding? het delict, de aanmelding en de afronding van de bemiddeling. N.B. Indien het een poging betreft, is datum afronding de dag dat bekend werd dat er geen bemiddeling ging plaats vinden.	☐ Delictsdatum: dd-mm-jj ☐ Datum aanmelding: dd-mm-jj ☐ Datum afrondingsfase: dd-mm-jj ☐ Onbekend (999)

1.7. Welke partij heeft het initiatief tot bemiddeling genomen?	☐ Slachtoffer (1) ☐ Dader (2) ☐ Netwerk van slachtoffer (3) ☐ Netwerk van dader (4) ☐ Onbekend (999)	
2. Delictskenmerken		
2.1. Om welk soort delict(en) gaat het?	☐ Geweld zonder letsel (1) ☐ Geweld met letsel (2) ☐ Dodelijk (3) ☐ Bedreiging (4) ☐ Overval/beroving/diefstal met geweld (5) ☐ Vrijheidsberoving/gijzeling (6) ☐ Aanranding (7) ☐ Verkrachting (8) ☐ Ontucht minderjarige (9) ☐ Openbare schennis (10) ☐ Vrouwenhandel (11) ☐ Woninginbraak (12) ☐ Diefstal (13) ☐ Oplichting en verduistering (14) ☐ Vernieling/vandalisme/baldadigheid (15) ☐ Brand (16) ☐ Overige (17) ☐ Cyber (18) ☐ Verkeersmisdrijf zonder letsel (19) ☐ Verkeersongeval zonder letsel (20) ☐ Verkeersmisdrijf met letsel (21) ☐ Verkeersongeval met letsel (22) ☐ Verkeersmisdrijf/dodelijk (23) ☐ Verkeersongeval/dodelijk (24) ☐ Onbekend (999)	

2.2. Welke OM delictcode is hierbij van toepassing volgens de registratie van Slachtoffer in Beeld?	☐ 300 eenvoudige mishandeling (1) ☐ 302 zware mishandeling (2) ☐ 301/303 overigen mishandeling (3) ☐ 287/289 doodslag/moord (4) ☐ 288/290 overige misdrijven tegen het leven (5) ☐ 141 openlijke geweldpleging tegen personen (6) ☐ 285 bedreiging (7) ☐ 312 geweld overval/geweld beroving (8) ☐ 282a gijzeling/ontvoering (9) ☐ 246 aanranding (10) ☐ 242 verkrachting (11) ☐ 6 WvW verkeersongeval met letsel/dodelijke afloop (12) ☐ 311 vermogen en woninginbraak (13) ☐ 311/312 vermogen diefstal uit met geweld (14) ☐ 326 oplichting (15) ☐ 137d discriminatie (16) ☐ chantage/afpersing (17) ☐ overige misdrijven tegen pers. vrijheid (18) ☐ luchtvaartongeval (19) ☐ scheepvaartongeval met dodelijke afloop (20) ☐ spoorwegongeval (21) ☐ overig (22) ☐ onbekend (999)							
2.3. In hoeverre is het gepleegde delict moreel verwerpelijk?	☐ Niet te bepalen*	Helemaal niet	0	1	2	3	4	Helemaal wel
2.4. Hoe groot is de schade veroorzaakt door het delict? N.B. Het gaat hierbij om de algemene schade (Maak een optelsom van fysieke, emotionele schade, economische schade en potentiële schade)	☐ Niet te bepalen*	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel
2.5. Hoe groot is de emotionele schade die veroorzaakt is door dit delict?	☐ Niet te bepalen*	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel
2.6. Hoe groot is de economische schade die veroorzaakt is door dit delict?	☐ Niet te bepalen*	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel

2.7. Hoe groot is de potentiële schade die veroorzaakt had kunnen worden door dit delict? (zowel fysiek, economisch als emotioneel)	☐ Niet te bepalen*	Helemaal geen	0	1	2	3	4	Heel veel
2.8. Is het delict gepleegd in een persoonlijke of in een publieke omgeving?	☐ Persoonlijke omgeving (1) ☐ Publieke omgeving (2) ☐ Onbekend (999)							
2.9. Is er tijdens het delict gebruik gemaakt van een wapen (inclusief bedreiging met een wapen)?	☐ Er is een wapen gebruikt (1) ☐ Vuurwapen (1) ☐ Steekwapen (2) ☐ Slagwapen (3) ☐ Anders, namelijk (4) ☐ Onbekend (999) ☐ Er is geen wapen gebruikt (2) ☐ Onbekend (999)							
2.10. Is er tijdens het delict ander geweld (naast het gebruik van een wapen, bijvoorbeeld verbaal geweld, fysiek geweld, etc. gebruikt?	☐ Ja (1)→hoe ernstig is dit geweld?→→→ ☐ Nee (2) ☐ Onbekend (999)	Helemaal niet ernstig	0	1	2	3	4	Heel ernstig
3. Slachtoffer gerelateerde kenmerken								
3.1. In hoeverre was er tijdens het misdrijf sprake van provocatie door het slachtoffer?	☐ Niet te bepalen *	Helemaal geen provocatie	0	1	2	3	4	Sterke provocatie
3.2. Was het slachtoffer aanwezig op de plaats delict? N.B. Codeer alleen 'wel aanwezig' of 'niet aanwezig' wanneer dit expliciet in de tekst staat of logischerwijs uit het soort delict af te leiden is.	☐ Wel aanwezig (1) ☐ Niet aanwezig (2) ☐ Onbekend (999)							

3.3. In welke mate heeft het slachtoffer door het delict lichamelijk letsel opgelopen?	☐ Niet te bepalen *	Helemaal geen schade	0	1	2	3	4	Heel veel schade
4. Dader gerelateerde kenmerken								
4.1. Heeft de dader eerder slachtoffers gemaakt?	☐ Ja (1) ☐ Nee (2) ☐ Onbekend (999)							
4.2. Was de dader tijdens het delict onder invloed van alcohol, drugs of medicijnen?	☐ Ja (1) ☐ Nee (2) ☐ Onbekend (999) Onder invloed van Alcohol: Ja(1) Nee (2) Onbekend (999) Onder invloed van Drugs: Ja (1) Nee(2) Onbekend (999) Onder invloed van Medicijnen: Ja (1) Nee (2) Onbekend (999)							
4.3. In hoeverre was het de bedoeling of intentie van de dader om dit misdrijf te plegen? N.B. Wanneer de dader van tevoren van plan was het misdrijf te plegen en/of het misdrijf express pleegde (geen ongeluk) is de intentie hoger en wanneer de dader ‘gepusht’ werd door anderen om het misdrijf te plegen is de intentie lager	☐ Niet te bepalen *	Helemaal niet	0	1	2	3	4	Helemaal wel
4.4. Wat was het doel van dader?								

4.5. Heeft de dader een psychische stoornis? N.B. gediagnosticeerde stoornis of mentale gesteldheid die de toerekeningsvatbaarheid heeft belemmerd	☐ Ja (1), namelijk: ☐ Nee (2) ☐ Onbekend (999)	
5. Verhouding tussen slachtoffer en dader		
5.1. Waren dader en slachtoffer bekenden van elkaar?	☐ Ja (1) ☐ Familie (1) ☐ Vrienden (2) ☐ Vage kennissen (3) ☐ Anders (4), namelijk: ☐ Onbekend (999) ☐ Nee (2) ☐ Onbekend (999)	
5.2. Hoeveel slachtoffers waren betrokken bij het delict ten opzichte van hoeveel daders?	Aantal betrokken daders:	Aantal betrokken slachtoffers:

5.3. Zijn dader en slachtoffer meerder- of minderjarig? N.B. Het gaat hier om de dader en het slachtoffer die op de eerste pagina in de registratiebestanden van SiB vermeld staan en waar de bemiddeling over gaat. Wanneer er meerdere daders/slachtoffers betrokken zijn in één zaak (geen gekoppelde zaak) en waar bij niet alle daders of slachtoffers onder één leeftijdscategorie vallen: noteer dan de optie 'Anders'.	☐ Zowel dader(s) als slachtoffer(s) zijn minderjarig (1) ☐ Zowel dader(s) als slachtoffer(s) zijn meerderjarig (2) ☐ Dader(s) is/zijn minderjarig, slachtoffer(s) is/zijn meerderjarig (3) ☐ Dader(s) is/zijn meerderjarig, slachtoffer(s) zijn minderjarig (4) ☐ Anders (0) ☐ Onbekend (999)
5.4. Wat is het geslacht van de dader ten opzichte van het geslacht van het slachtoffer? N.B. Het gaat hier om de dader en het slachtoffer die voor in de registratie vermeld staan en waar de bemiddeling over gaat. Wanneer er meerdere daders/slachtoffers betrokken zijn in één zaak (geen gekoppelde zaak) en waarbij niet alle daders of slachtoffers onder één geslacht vallen: noteer dan de optie 'Anders'.	☐ Dader(s) is/zijn vrouw(en), slachtoffer(s) is/zijn man(nen) (1) ☐ Zowel dader(s) als slachtoffer(s) zijn vrouwen (2) ☐ Zowel dader(s) als slachtoffer(s) zijn mannen (3) ☐ Dader(s) is/zijn man(nen), slachtoffer(s) is/zijn vrouw(en) (4) ☐ Anders (0) ☐ Onbekend (999)
6. Gegevens partijen	

6.1. Gegevens dader(s)	Geslacht	Geboortedatum
6.1.1. Dader 1	☐ Man (1) ☐ Vrouw (2)	dd-mm-jj*
6.1.1. Dader 2	☐ Man (1) ☐ Vrouw (2)	dd-mm-jj*
6.1.1. Dader 3	☐ Man (1) ☐ Vrouw (2)	dd-mm-jj*
6.2. Gegevens slachtoffer(s)	Geslacht	Leeftijd
6.2.1. Slachtoffer 1	☐ Man (1) ☐ Vrouw (2)	dd-mm-jj*
6.2.2. Slachtoffer 2	☐ Man (1) ☐ Vrouw (2)	dd-mm-jj*
6.2.3. Slachtoffer 3	☐ Man (1) ☐ Vrouw (2)	dd-mm-jj*

* Wanneer er alleen een leeftijd bekend is en geen geboortedatum, vul dan in 01-01-20leeftijd. Voorbeeld: als iemand 18 is vul je in 01-01-2018 (schrijf de zaaknummers waarbij dit voorkomt even apart op)

Bijlage 3. Codeerinstructies

Kenmerkenmethode:

Algemene aanwijzingen

1. Wanneer er onvoldoende informatie is wordt onbekend ingevuld.
2. Wanneer er informatie niet expliciet vermeld wordt maar wel af te leiden is uit de tekst wordt dit toch genoteerd. Als er bijvoorbeeld een winkeloverval is gepleegd zonder dat dader en slachtoffer elkaar kennen kan er vanuit gegaan worden dat het slachtoffer de dader niet heeft geprovoceerd.

Aanwijzingen voor specifieke vragen

1. Bij vraag 2.1 over welk soort delict is gepleegd noteer je van de digitaal geregistreerde zaken (vanaf mei 2012) wat er staat geregistreerd. Bij de oude zaken (voor mei 2012) codeer je het soort delict zelf. Hierbij wordt wanneer er meerdere delicten zijn gepleegd uitgegaan van wat je als het hoofddelict beschouwd. Wanneer dader volgens de registratie het delict ontkend wordt toch het delict opgeschreven waarvan hij/zij wordt verdacht of voor is veroordeeld.
2. De OM delictcode (2.2) is alleen bij de nieuwe zaken vanaf mei 2012 geregistreerd, bij alle oude zaken (tot mei 2012) wordt onbekend genoteerd.
3. Bij 2.8. wordt onder een persoonlijke omgeving thuis of werk bedoeld, onder publieke omgeving vallen winkels, scholen, op straat, etc. Wanneer het delict op iemands werk gepleegd is maar dit is een publieke omgeving zoals bijvoorbeeld een overval op een snackbar wordt voor een publieke omgeving gekozen.
4. Wanneer er alleen met een wapen is gedreigd wordt bij vraag 2.10 ook genoteerd dat er een wapen is gebruikt
5. Wanneer dader en slachtoffer bekenden van elkaar zijn wordt er bij vraag 5.1. gekozen voor vage kennissen wanneer zij elkaar alleen van naam of gezicht kennen.
6. Bij vraag 5.2. over het aantal betrokken slachtoffers en daders vul je het minimaal aantal daders in dat je precies weet. Als bijvoorbeeld uit de registratie blijkt dat er meerdere slachtoffers of daders zijn maar het precieze aantal niet vermeld noteer je het minimaal aantal dat vermeld is en dus zeker is.
7. Bij vraag 5.3 en 5.4 over de meerder en minderjarigheid van slachtoffer en dader en de verhouding van slachtoffer en dader wordt er uitgegaan van het slachtoffer en de dader die in het registratiebestand zijn opgenomen.
8. Wanneer het slachtoffer is overleden wordt bij onderdeel 6 de gegevens genoteerd van het slachtoffer zelf en niet van de nabestaanden die in het registratiebestand van Slachtoffer in Beeld zijn opgenomen.

Strafmaatmethode

1. Wanneer er meerdere delicten zijn gepleegd door één dader wordt gekozen voor wat je als het hoofddelict beschouwd.
2. Wanneer er weinig informatie is in het registratiebestand wordt uitgegaan van de minst erge vorm. Wanneer er bijvoorbeeld in het registratiebestand alleen mishandeling wordt genoemd maar niet of en wat voor letsel, wordt gekozen voor de code mishandeling en niet voor mishandeling met zwaar lichamelijk letsel.
3. In het schema van Wartna worden geen pogingen benoemd. Je kiest dan voor het misdrijf wat het meest in de buurt komt. Wanneer het bijvoorbeeld poging tot moord is gepleegd wordt er voor zware mishandeling gekozen en niet voor moord.

Bijlage 4. Veronderstelde relatie van de ernst van misdrijven per variabele

Onderwerpen:	Variabelen:	Veronderstelde relatie dat de ernst van een misdrijf hoger is wanneer:
Bemiddeling	Uitkomst aanmelding	
	Vond bemiddeling voor of na de zitting plaats	
	Tijd tussen aanmelding en afronding	
	Tijd tussen delict en aanmelding	
	Initiatiefnemende partij	
Delictskenmerken	Soort delict	
	OM delictcode	
	Morele verwerpelijkheid	Er sprake is van een hogere mate van morele verwerpelijkheid
	Schade	Er sprake is van meer schade veroorzaakt door het misdrijf
	Emotionele schade	Er sprake is van een hogere mate van emotionele schade
	Economische schade	Er sprake is van een hogere mate van economische schade
	Potentiële schade	Er sprake is van een hogere mate van potentiële schade
	Omgeving tijdens delict	Het delict in een persoonlijke omgeving dan in een publieke omgeving is gepleegd
	Poging of werkelijk gepleegd	Een misdrijf werkelijk is gepleegd
	Gebruik wapen en soort wapen	Er een wapen is gebruikt
	Gebruik ander geweld	Er geweld gebruikt is
Slachtoffer gerelateerde kenmerken	Mate van provocatie door slachtoffer	Er sprake is van een lagere mate van provocatie door het slachtoffer
	Aanwezigheid slachtoffer tijdens delict	Het slachtoffer tijdens het misdrijf aanwezig was
	Lichamelijk letsel slachtoffer	Er sprake is van een hogere mate van lichamelijk letsel
Dader	Crimineel verleden dader	

gerelateerde kenmerken	Was de dader onder invloed	Wanneer de dader niet onder invloed
	Intentie tot plegen delict	Er sprake is van en hogere mate van intentie
	Doel van dader	
	Heeft dader een psychische stoornis	Wanneer er geen sprake is van een psychische stoornis
Verhouding tussen slachtoffer en dader	Zijn slachtoffer en dader bekenden van elkaar	Slachtoffer en dader bekenden van elkaar zijn
	Aantal daders ten opzichte van aantal slachtoffers	
	Meerder- en minderjarigheid slachtoffer en dader	Dader meerderjarig is en slachtoffer minderjarig is wordt ernstiger bevonden dan het tegenovergestelde en wanneer beide zowel dader als slachtoffer meerderjarig zijn wordt ernstiger bevonden dan wanneer beiden minderjarig zijn
	Geslacht van dader ten opzichte van geslacht slachtoffer	Wanneer de dader man is en het slachtoffer vrouw en wanneer beide partijen man zijn wordt ernstiger bevonden dan wanneer beide partijen man zijn.
Gegevens partijen	Leeftijd en geslacht van zowel slachtoffers als daders	

Bijlage 5. Verdeling delicten over de ernstcategorieën

Categorie 1 (Ernstscore 0)	Categorie 2 (Ernstscore 0,01 t/m 10)	Categorie 3 (Ernstscore 10,01 t/m 100)	Categorie 4 (Ernstscore 100,01 t/m 2678,33)
Opzettelijk discrimineren vanwege ras van personen op werk	Eenvoudige mishandeling	Diefstal met dreiging geweld tegen personen	Diefstal met geweld door twee of meerdere personen in vereniging
Huisvredebreuk met bedreiging	Schuld aan een dodelijk verkeersongeval of met lichamelijk letsel	Zware mishandeling	Diefstal met geweld, gedurende de nacht en in vereniging
Iemand anders dan op zijn verzoek- toezenden van pornografie	Opzettelijke vernieling / beschadiging andermans goed	Zware mishandeling met voorbedachten rade	Afpersing
Minderjarige verleiden tot ontucht	Diefstal d.m.v. braak, verbreking, inklimming, etc.	Opzettelijk veroorzaken brand/ontploffing/overstroming met gevaar voor goederen	Zware mishandeling met de dood tot gevolg hebbende
Eenvoudige belediging	Mishandeling met zwaar lichamelijk letsel	Opzettelijke vrijheidsberoving/plaatsverrschaffing	Verkrachting
Eenvoudige belediging tegen het openbaar gezag/lichaam/instelling	Bedreiging met openlijk geweld, misdrijf etc.	Ontucht met bewusteloze / onmachtige / iemand jonger dan 16 jaar	Doodslag
Een dier dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort, doodt, beschadigd of wegmaakt	Diefstal door twee of meerdere personen		Moord
	Openlijke geweldpleging in vereniging		
	Diefstal		
	Aanranding		
	Mishandeling tegen ambtenaar in functie		
	Oplichting		
	Openlijke geweldpleging in vereniging, met opzettelijke vernieling/lichamelijk letsel		
	Belaging		
	Diefstal met geweld met zwaar lichamelijk letsel		
	Verduistering		

Bijlage 6. Online vragenlijst ernstinstrument

Instrument Ernst SiB

*** Required**

Wat is het zaaknummer? *
(Bijvoorbeeld 2014-0001)

In hoeverre is het gepleegde delict moreel verwerpelijk? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

Hoe ernstig is het gebruikte geweld? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

Hoe groot is de omvang van de schade veroorzaakt door dit delict? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

Hoe groot is de emotionele schade die veroorzaakt is door dit delict? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

Hoe groot is de potentiële schade die veroorzaakt had kunnen worden door dit delict? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

In welke mate heeft het slachtoffer door het delict lichamelijk letsel opgelopen? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

In hoeverre was er tijdens het misdrijf sprake van provocatie door het slachtoffer? *

0 1 2 3 4

Helemaal niet ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ Helemaal wel

Is er een wapen gebruikt?

☐ Ja

☐ Nee

☐ Onbekend

Never submit passwords through Google Forms.